

NOVIODUNUM

Buletin cultural – informativ editat de Primăria orașului Isaccea, Liceul Teoretic „C. Brătescu”,
Biserica Ortodoxă și Casa de Cultură „Paul Barbăneagră” din Isaccea.
- Se distribuie gratuit -

Editorial

2020

Buletinul nostru apare, de astă dată, cu o întârziere , pentru care ne cerem scuze. Evenimentele s-au rostogolit peste noi cu o dinamică mereu accelerată. Agenda populară, care nu coincide neapărat cu aceea a politicianilor, înregistrează teme dintre cele mai diverse,

Marian Dopcea

➤ pagina 2

a unui interviu cu o personalitate marcantă a orașului. Iată-ne , față în față . Vă rugăm să ne dați câteva repere biografice....

(NV) Mă numesc Nicolae Vasile, născut în anul 1948, ziua 29 iulie în comuna Luncavița jud.Tulcea din părinții Ștefan născut în Isaccea și mama Maria născută în Luncavița.

Stelian Mihail

➤ pagina 3

Interviu

”A face vin este o artă, a bea este un act de cultură”

NICOLAE VASILE

(SM) Stimate d-le

Nicolae, a devenit de ceva vreme, o cutumă prezența în paginile buletinului nostru cultural,

Istorie

ASPECTE PRIVIND LOCUIREA OTOMANĂ ÎN ZONA CETĂȚII NOVIODUNUM

Orașul antic Noviodunum a fost identificat încă de la sfârșitul secolului al XIX-lea, în punctual „Eski-Kale” (în lb. turcă) sau „Pontonul vechi”, pe un promontoriu din apropierea celui mai important vad al Dunării, din partea nordică a Dobrogei, în dreptul milei maritime 65, la circa 3 km est de centrul orașului Isaccea (jud. Tulcea).

Aurel-Daniel Stănică

➤ pagina 5

unele cu adevărat importante, altele considerate astfel, în ciuda superficialității evidente. Iarna veni peste noi cu un nou guvern, carele, cică, a realizat în trei luni mai mult decât „ăilalți” (ticăloși vasăzică) îi trei ani. „Ăilalți”, la rândul lor agită spiritele, populist, cu problema spinoasă a pensiilor Tema pare , încă de actualitate, în oglinda amenințării ce ne paște dinspre Italia (ori alte meleaguri mai exotice) Voi reveni. Să luam lucrurile, însă fără grabă , pe rând..

Toamna a fost dominată, indiscutabil, de “cazul” Dincă. Neclar caz, încă. Omul a pus la punct, pare-se, o afacere cinstită, cu fete trimise la produs, cu ceva violență, că așa-i viața , cu ceva sex personal (că nu-i de lemn!) și zice-se, cu ceva sânge. Bieții procurori și sărmanii polițiști au făcut tot ce le-a stat în putință, pentru detensionarea opiniei publice, pentru asigurarea drepturilor onestului cetățean caracalean. Dincă (domnul!) se simte bine mersi cu toate că, acolo unde e, mâncarea lasă de dorit și frigul e sâcâitor. Deocamdată judecătorii au hotărât că plata cheltuielilor de judecată o va face familia unei puștoaice răpite(Alexandra). Că judecătorii în discuție sunt, cum se cuvine, dintre cei căzuți în cap în copilărie, nu mai e nevoie, să subliniez.

În ce mă privește, pot spune că m-am delectat, în decembrie și ianuarie, cu mesajele clare emise de clipurile publicitare: Radiatorul minune și păturile călduroase pot fi transportate cu ușurință, până și de pensionarii decrepiți! Chiar așa de săraci om fi !?, m-am întrebat inițial, apoi m-am obișnuit cu gândul, care a devenit chiar confortabil: Bine că se gândește cineva și la cei care nu se bucură de prezența burgheză a caloriferelor.

De altfel, mulți dintre noi nici n-au relizat, subtilitatea economică a proliferării mijloacelor de încălzit pentru toți: Crește PIBul bre, grație consumului – chit că iarna nu a fost din cale afară de geroasă – ba dinpotrivă!

Un loc fruntaș în agenda populară au avut, firește, divorțurile din partea mondenă a societății, scandalurile amororoase, dezvăluirile despre silicoane ori îndreptări de nas, prezența vedetelor

în fel de fel de ” show-uri”. Topul “vedetelor” a suferit schimbări uluitoare. Au urcat (și urcă încă?), vertiginos, Vulpița și Viorelul ei (căzuți în cap, probabil, în copilărie, și aceștia!) Taman pre gustul nostru, bre!

În chestiunea spinoasă a folosirii limbii române, (maica noastră, cum s-ar zice) renunț a mă mai pronunța. Performanțele maltratării graiului , credeam , au fost duse la superlativ de doamna Viorica și de inefabilul Andrușcă. M-am înșelat, imi spun auzindu-l pe domnul zis Grindă (urmat îndeaproape datorită limbii de lemn și ignorării prepoziției ce s-ar cuveni a preceda pronumele relativ în cazul acuzativ de către domnul, numit de unii reverențios, Sică Mandolină.

Președintele ne expune, des, cum se cuvine, cele trei puncte ale programului său: Distrugerea P.S.D.-ului, construirea unei Românie normale(ce-o fi însemnând asta!?) și firește, distrugerea P.S.D.-ului. Lingvistic vorbind, el inovează, dându-ne concepte precum “microfonoizare” ori “secretariatizare”.

Nu putem decât să-i urăm tot binele din lume.

Căderea guvernului Orban s-a produs, ca și investirea lui, grație flexibilității coloanei vertebrale a politicianilor noștri, lipsiți de orice urmă de moralitate .

Societatea, mai divizată ca oricând, e la cheremul Urii – astfel încât, orice apel la rațiune e zadarnic.

“ Sunt Ariel” – zice un proaspăt râvnitor la funcția de Consilier General, și am venit să fac ordine în politica românească. Pentru a convinge cântă, apoi: “Eu sunt Ariel/ Coadă de purcel”... .Sunt mica sirenă/ Cam oligofrenă” . Bineînțeles că acest “cel

mai userist / Dintre useriști i" face parte și ' mnealui din categoria celor căzuți în cap, în copilărie!

Și iată: Coronavirusul vine să încoroneze neliniștile și temerile noastre!

Cad și eu, ca mulți alții, în genunchi, și strig către Cer: Ajută-ne! Ajută-ne, Doamne!

(MD)

Interviu

"A face vin este o artă, a bea este un act de cultură"

Nicolae Vasile.

(continuare din pagina 1)

(NV) Tatăl meu s-a căsătorit cu mamea mea și s-au stabilit în Luncavița. Bunicul din partea tatălui Nicolae Gheorghe și-a jertfit viața în Marele Război pentru reîntregirea României. A fost declarat dispărut în bătălia de la Mărăști.

Tatăl meu de la vârsta de 7 ani până la 16 ani a crescut în orfelinatul Tulcea, organizat în mod special de statul român pentru copiii orfani..

Bunica mea Paraschiva Nicolae văduvă de război, având în continuare grijă de alți doi copii, frații ai tatălui meu, el fiind mezinul familiei.

La orfelinatul din Tulcea, din fragedă copilărie a deprins tainele meseriei de tâmplar cu care s-a îndeletnicit până la sfârșitul vieții. În aceste condiții, eu mi-am făcut studiile gimnaziale în comuna Luncavița.

(SM) Aveți de spus, cu siguranță, câte ceva despre anii fericiți ai copilăriei

(NV) Port o amintire dragă școlii din satul nașterii mele, care mi-a călăuzit primii pași în descoperirea tainelor cărților. Am fost un copil cuminte, silitor și premiant în fiecare an.

Aflat astăzi la vârsta senectuții, îmi amintesc cu mare plăcere și nostalgie copilăria cu parfumul ei de candoare și inocență. De vacanțele de vară petrecute pe malul lacului Crapina unde părinții mei aveau vie și pepeni. De scăldatul în baltă, de călărit caii pe pajiștea din malul lacului Crapina împreună cu copiii vecinilor noștri. De nopțile petrecute sub cerul înstelat, de serile de neuitat când se aprindea focul pentru izgonirea țânțarilor, iar noi copii așezați jos mâncam pepeni și porumb copt în spuza focului și ascultam poveștile de război ale bătrânilor cu care ne învecinam cu viile.

De tatăl meu drag care îmi spunea de seara, că mâine dimineață la ora 4 mergem la pescuit în japsă (un ochi de apă limpede înconjurat de stufăriș și nuferi) cu barca, pentru că la ora aceea peștii sunt somnoroși și-i vom păcăli mai ușor să se agațe în undițe. Și peste toate acestea, ne ținea companie concertul de dimineață al broaștelor.

Astăzi nu mai există nimic din toate acestea, pentru că oameni lacomi, nesăbuiți și ignoranți au desecat lacul Crapina, arătându-i lui Dumnezeu că ei sunt mai mari și mai puternici, nesocotind dărnicia și bunătatea acestuia.

(SM) Aș dori să continuăm, dacă nu aveți nimic împotriva, cu reperele biografice.

(NV) Liceul l-am început în orașul Măcin și l-am terminat în Isaccea, unde familia mea s-a mutat definitiv în anul 1962. În acest fel, tatăl meu a revenit pe pământul nașterii sale a cărui nostalgie a avut-o tot timpul, iar eu am devenit isăccean.

Și acestei școli îi sunt recunoscător și adresez pe această cale toată gratitudinea mea profesorilor mei, care mai sunt în viață și odihnă veșnică celor care nu mai sunt printre noi.

După absolvirea liceului mi-am satisfăcut stagiul militar, de unde contrar multor păreri despre armată, eu am amintiri plăcute și de neșters.

Anul 1969, a însemnat lăsarea mea în rezervă și constituie intrarea mea cu adevărat în viață.

Am intrat în acel an prin concurs la școala de ofițeri de marină comercială fluvială din Giurgiu.

În anul 1972 am obținut brevetul de ofițer fluvial de punte, și am servit pe diferite nave comerciale fluviale de marfă și călători în funcția de ofițer secund.

În anul 1973 m-am căsătorit cu o fiică a orașului Isaccea, Dascălu Paraschiva pe numele de domnișoară care a făcut o carieră de excepție ca profesor. Soția mea este un om integru de mare caracter, de o generozitate nemărginită alături de care voi fi până la sfârșit. Dăruindu-se pe sine uneori până la epuizare, merită tot respectul meu și dragostea mea, pentru tot ce a făcut pentru familia noastră, pentru cariera de profesor.

În anul 1974 s-a născut primul nostru copil, o fetiță pe numele ei Cătălina. În primăvara anului 1975 prin ordin al Comandamentului Flotei Fluviale Navrom Galați am fost numit în funcția de șef al portului Mahmudia. A fost o promovare datorită modului exemplar în care mi-am făcut datoria de ofițer secund în flotă și o mare provocare pentru mine la vârsta de 27 de ani. Portul Mahmudia era unul dintre cele mai importante porturi din cadrul Comandamentului Flotei Fluviale Navrom Galați. În acest port se operau nave cu calcar pentru Combinatul Siderurgic de la Galați. Am primit un post de mare răspundere, de care m-am achitat cu brio.

În februarie 1977 tot prin ordin C.F.F. Navrom Galați am fost mutat și numit în funcția de șef al portului Isaccea unde de altfel doream să ajung cu ardoare alături de părinți, socri, unde mi-am petrecut adolescența.

După un an a venit și soția mea de la Mahmudia la școala din Isaccea unde a funcționat până la pensionare.

În anul 1978 s-a născut al doilea copil, tot o fetiță cu numele Nicoleta.

Noul port unde am sosit era un port mult mai mic, axat în mod special pe traficul de călători. Portul Isaccea era un port de tradiție, cu un bogat istoric.

În portul Isaccea acostau două nave de pasageri a două societăți diferite.

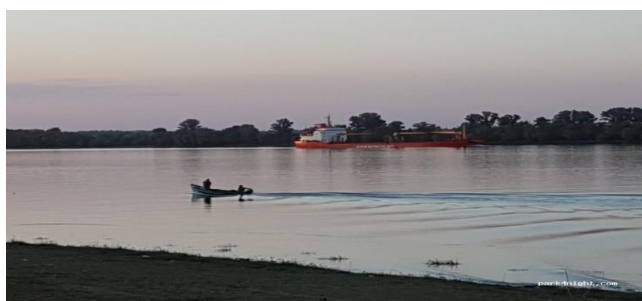
- Compania N.F.R. Avea navă de călători Galați-Isaccea- Tulcea în perioada interbelică, pe timp de zi.

- Compania S.R.D. avea navă de călători pe timp de noapte, pe același itinerar. Până în

anul 1989 în portul Isaccea se operau cantități mai mici de marfă. Traficul portuar consta în expedierea de cribluri de la mica Carieră din Isaccea și cereale de la baza de recepție.

(SM) Ce repede fugе timpul... Iată-ne în (fericitul? nefericitul?) 1989. Ați fost, din câte știu, implicat în incipienta viață politică, imediat după Revoluție...

(NV) După evenimentele din 1989, portul a luat amploare datorită deschiderii carierelor din împrejurimile orașului. A crescut traficul de marfă în mod special prin expedierea de piatră concasată și piatră brută pe toată Dunărea cunoscut fiind faptul că transportul pe apă este cel mai ieftin.

După 1989, am căzut și eu ca tot românul în capcana politicii. Am participat împreună cu colegul și prietenul meu bun Ionel Petrescu, astăzi dispărut dintre noi, la reînființarea Partidului Social Democrat Român Istoric, din proprie inițiativă. Am înființat filiala PSDR Tulcea cu sediul în Isaccea al cărui președinte am fost numit de la centru, iar colegul meu Ionel Petrescu în funcție de secretar. Am candidat în alegerile din 1990 pentru Camera Deputaților amândoi din partea P.S.D.R. în județul Tulcea. Rezultatul a fost unul destul de slab, câteva sute de voturi în tot județul, alta fiind orientarea politică a națiunii. Am organizat două întâlniri ale conducerii P.S.D.R. în frunte cu domnul Sergiu Cunescu, una la Isaccea și una la Tulcea. După dispariția domnului Sergiu Cunescu, un om deosebit de mare caracter, epigonii politici din conducerea P.S.D.R., au ales să meargă pe un alt drum pe care eu nu l-am acceptat și mi-am dat demisia. Aceasta a fost aventura mea politică, care a eșuat lamentabil.

(SM) Și mai departe?

(NV) Am lucrat în acest port timp de 41 de ani, în care am văzut multe și am trecut prin multe. Astăzi portul Isaccea trece printr-o perioadă fastă se construiește trecerea Isaccea-Orlovka, în sfârșit , lucru care va duce în mod sigur la dezvoltarea orașului și a împrejurimilor.

Familia mea este o mică citadelă care încearcă să facă față greutăților și bucuriilor vieții.

Fiica noastră mai mare Cătălina, este asistentă medicală, specialitatea ortopedie într-o clinică privată din Italia de mai mulți ani. Are și ea la rândul ei o fată care studiază științele economice la Universitatea din Torino. Este căsătorită, soțul ei este avocat. Fiica noastră mai mică Nicoleta este profesor titular pe catedra de biologie la Liceul Teoretic „C.Brătescu” din Isaccea. Are și ea la rândul ei o fetiță în vârstă de 5 ani și jumătate. Este căsătorită , soțul ei este inginer.

După anul 1989 am plantat o vie și o mică livadă în zona Acictepe, pe care am îngrijit-o cu multă dragoste și dăruire peste 20 de ani. Ani la rând am lucrat-o singur , mi-a plăcut să mă aflu în natură uneori singur doar cu mine. Soiul de vie plantat a fost tămâioasă românească de Pietroasele , din care am reușit ani la rând să obțin un vin minunat.

Un mare oenolog român , spunea că „a face vin este o artă, a bea este un act de cultură”. El spunea că actul degustării vinului se face cu simțurile și conștiința treze, spre a te îndemna îndelung la visare.

Poetul francez Baudelaire era acuzat de confrății întru scris, că bea vin și de aceea scrie bine. Răspunsul poetului a fost că: bea vin, ca să viseze. Dar a adăugat că un poet care bea vin, visează ca un poet, iar un măcelar visează ca un măcelar!

Doctorul Sereboulent secretarul general al Asociației Medicilor Francezi, spunea că „vinul va rămâne ceea ce a fost întotdeauna: un aliment de prim ordin și în unele cazuri un medicament valoros”.

Și tot poetul francez Baudelaire spunea că „cine bea vin bea geniu”. Dar toate acestea pot fi valabile în condițiile în care bem vinul cu simțurile și conștiința trează.

(SM) Sunteți, de ceva timp, pensionar. Vă rog să ne vorbiți despre această perioadă a bravei senectuți....

(NV) După ieșirea mea la pensie, vorba unui erou dintr-un film românesc care spunea, că prin ieșirea la pensie are timp liber suficient, vreme nu mai are atât de multă. De aceea fiind în aceeași situație și eu îmi ocup timpul cu două activități preferate. Prima ar fi îngrijirea gospodăriei, a grădinii de legume, pomilor din curte și a nepoatei mele de 5 ani și jumătate care îmi pune foarte multe întrebări cărora uneori le găsesc răspunsuri destul de greu. Nepoțică pe care o ador urându-i să fie fericită și să aibă noroc în viață.

A doua mare pasiune a mea a fost lectura. Filozoful C.Noica spunea într-o carte : „câte cărți am citit, atâtea vieți avem”. Dragul meu tată mi-a insuflat dragostea pentru lectură. Copil fiind 6-7 ani până am învățat să citesc singur, mi-a legănat copilăria citindu-mi povești și basme de Creangă, Ispirescu și alții . Am citit foarte mult din toate domeniile: beletristică, istorie, știință, filozofie, religie.

Citesc și astăzi cu aceeași pasiune din literatura universală și română contemporană.

(SM)

Istorie

ASPECTE PRIVIND LOCUIREA OTOMANĂ ÎN ZONA CETĂȚII NOVIODUNUM

(continuare din pag. 1)

Complexul arheologic Noviodunum este format din vestigiile cetății romano-bizantine, medio-bizantine și medievale, o întinsă așezare civilă delimitată de trei valuri de apărare cu șanțurile aferente, la care se adaugă spre sud și sud-est, necropolele cetății și așezările rurale.

Datorită poziției sale geografice, cetatea de la Noviodunum a avut un important rol strategic și economic înaintea venirii romanilor, care s-a accentuat în perioada romană, romano-bizantină și medio-bizantină.

Locuirea de la Noviodunum, încetează la fine secolul al XIV-lea, centrul de greutate mutându-se către orașul actual¹. Aici se dezvoltă începând cu secolul al XIII-lea o nouă așezare, care beneficiază de aportul tătarilor și de atenția turcilor, odată cu sosirea în regiune.

Prezența ceramicii orientale, de factură otomană sau a importurilor din extremul orient – China – în contextele arheologice sau descoperite întâmplător la Noviodunum, ne-au determinat să acordăm atenție și acestei categorii de material. Dobrogea, deși este primul teritoriu românesc care vine în contact cu lumea musulmană, și implicit cu mixul cultural din Imperiul otoman, nu excelează printr-o mare cantitate de materiale ceramice, care să ne dea posibilitatea desprinderii unor date generale referitoare la schimbările comerciale și la circulația acestor bunuri².

Descoperirile sunt reduse ca număr, materialul este în mare parte fragmentar, totuși, indică o schimbare a gusturilor în ceea ce privește ceramica.

Rapoartele și studiile publicate conțin referiri generale la descoperirile din „timpul stăpânirii turcești”, cu o mențiune specială a materialului numismatic³, fără a se da detalii cu privire la tipul de artefacte descoperite.

În contextul prezentat, prin materialul de față dorim să punem în circuitul științific câteva din artefactele rezultate în urma cercetărilor arheologice de teren sau din săpăturile sistematice de la Noviodunum.

Dosarul arheologic

La finele secolului al XIX-lea, numeroase personalități ale vieții științifice românești, începând cu Gr. Tocilescu, V. Pârvan, O. Tafrali, acordă atenție zonei arheologice aflată în vecinătatea orașului Isaccea⁴. Spre sfârșitul aceluiași veac, mai exact,

în 1895, P. Polonic a întocmit, cu ocazia unei vizite efectuate aici și în împrejurimi, un prim plan al cetății, bazându-se pe fragmentele de ziduri, care se observau la suprafață⁵.

Primele cercetări arheologice au demarat în 1953, fiind realizate de colectivul de la Dinogetia, condus de Gh. Ștefan. În 1955 un colectiv constituit din I. Barnea (responsabil), B. Mitrea și N. Angelescu de la Muzeul Național de Antichități București, realiza prima săpătură de salvare de-a lungul plajei inundabile a Dunării, la ruinele instalațiilor portului din epoca romană. Colectivul a mai efectuat în anii 1964, 1967, 1970 și 1971, diferite sondaje pe latura de est, sud și vest⁶.

În perioada 1958–1992, Gavrilă Simion a efectuat cercetări în necropola tumulară a cetății, fiind investigate 27 de morminte. Informațiile desprinse din cercetarea necropolei se referă la perioada cuprinsă între sfârșitul secolului I și finalul secolului II p. Chr., scoțând în evidență riturile și ritualurile funerare practicate la Noviodunum în epoca romană timpurie⁷, dar și nucleu cimiterial din perioada medio-bizantină (sec. XI-XII)⁸.

Spre sfârșitul secolului al XIV-lea, încetează locuirea de la Noviodunum, iar în teritoriul orașului actual⁹, se dezvoltă o nouă așezare. În ceea ce privește identificarea numelui, un indiciu ne este oferit de monedele tătarăști, emisiuni anonime locale, cu legenda în limba greacă sau latină, dar și pe cele cu legenda în limba arabă pentru hani Hoardei de Aur, unde apare numele de Sat(c)y, Say(c)ya sau Sâqçi, sugerând că la Isaccea¹⁰ a funcționat o mone-tărie, dar și existența unui despotat de Isaccea, sub suzeranitate tătară și o colonie genoveză¹¹.

Cercetările arheologice recente din intravilanul orașului Isaccea, relevă existența unei așezări importante în secolele XIII-XIV, care s-a dezvoltat și evoluat în paralel cu situl de la Noviodunum¹². Cu certitudine, în teritoriul orașului poate fi localizată Saqci (Isaccea), așa cum apare în documentele vremii, care a fost principalul centru din nordul Dobrogei, aflat sub autoritatea Hoardei de Aur¹³.

Poziția strategică a promontoriului de la *Eski-Kale* (Noviodunum), proximitatea cu cel mai important vad de traversare a Dunării, precum și zonele înalte din vecinătate, au fost exploatate la maxim de noii stăpânitori ai Dobrogei în secolele XV-XIX¹⁴.

Observațiile arheologice indică o prezență otomană în zonă, care valorifică din punct de vedere strategic, ceea ce noi cunoaștem astăzi, ca fiind complexul arheologic Cetatea Noviodunum.

Investigațiile arheologice din ultimii 15 ani, desfășurate în sectorul de SE al fortificației, au evidențiat contexte, care atestă distrugerii masive ale elementelor de fortificație specifice perioadelor medievală, mediobizantină și romană¹⁵. O serie de material arheologic – ceramică, pipe, monede, diferite obiecte din fier, au fost descoperite în straturile masive de distrugere, care indică secolul al XVI-lea ca moment al afectării structurilor arheologice din perioada antică și medio-bizantină. De asemenea, în urma cercetărilor arheologice de suprafață sau sistematice au fost descoperite fragmente ceramice specifice perioade otomane, pipe întregi și fragmentare, monede, în așezarea civilă de la sud de cetate, fie mai departe, la sud de aceasta, în zona ocupată astăzi de un întins complex pomicol.

Este important de știut că prin Isaccea, în avântul lor războinic, sultanii otomani și-au trecut armatele. Un astfel de episod, a avut loc în anul 1621, când la Isaccea a fost clădită o cetate impozantă, cu ocazia expediției lui Osman al II-lea împotriva Poloniei¹⁶.

Favorabilă a fost poziția sa, care a contribuit la consolidarea acestui statut, Isaccea devenind drumul preferat al caravelor de negustori și rolul de punte de trecere pentru trupe, dat fiind că reprezentă calea cea mai scurtă dintre capitala otomană spre Moldova și Polonia.

În secolul al XVII-lea, pe aici erau transportate importante cantități de mărfuri, de la alimente, cereale, animale, la cherestea și tutun. Totodată, aici se colecta și depozita „zaharea”, darea în produse, ce pleca apoi spre capitala Imperiului Otoman¹⁷.

Probabil în acest secol¹⁸, când Imperiul Otoman începea un vast program militar și administrativ în teritoriile cucerite de la gurile Dunării, în zona centrală a cetății Noviodunum a fost amenajată o tabie (palanca)¹⁹. Acest tip de fortificații, caracteristice zonelor de frontieră, au reprezentat elementele cheie în vastul sistem de control al frontierelor.

Prin amplasarea acestei fortificații de formă trapezoidală în interiorul cetății antice, au fost dizlo-

cate uriașe cantități de pământ pentru constituirea valului de pământ, acțiune care a afectat contextele arheologice de perioadă medievală, medio-bizantină și ultimele niveluri romano-bizantine. Am putea presupune, că acesta este momentul când încep să fie distruse pe latura de sud-est, elementele de fortificație și zidurile de incintă de la Noviodunum.

Pe latura de nord, eroziunea provocată de apele Dunării, a afectat incinta cetății romano-bizantine, distrugând iremediabil elemente de fortificație, construcții, dar și contextele arheologice.

În vecinătatea cetății, în punctul Groapa Cailor, există o tabie de dimensiuni mai mici, dar și la vest de localitate, în punctul Suhat a funcționat în aceeași perioadă o fortificație de același tip. Cercetările recente, bazate pe sursele cartografice, ne-au prilejuit identificarea a încă două fortificații de pământ, care făceau parte dintr-un vast sistem de apărare organizat de otomani în jurul punctului strategic reprezentat de Isaccea.

Datorită așezării sale geografice, aici existând principalul vad de traversare a Dunării de pe cursul său inferior, orașul Isaccea era frecvent vizitat de numeroși cărturari, diplomați, clerici, cronicari, comercianți, care ne-au lăsat relatări de o deosebită valoare documentară, în unele dintre acestea fiind menționate și ruinele de la Noviodunum.

Existența unui nucleu de locuire, aparținând militarilor care deserveau tabia/palanca de la Noviodunum, poate fi argumentată prin cercetarea în Campania din anul 2003 din așezare civilă a unei locuințe în care au fost descoperite materiale arheologice (fragmente ceramice și monede) din secolul al XVIII-lea.

Protejarea liniei Dunării de pericolul reprezentat de Rusia țaristă a lui Petru I și Ecaterina a II-a determină autoritățile otomane să construiască la Noviodunum, un *fort stelat* la NE și o „fortificație secundară” la NV²⁰. Confruntările armate dintre puterile vremii s-au realizat în mare parte pe teritoriul administrativ al orașului Isaccea.

Războaiele ruso-turce au marcat un alt moment, când au fost realizate elemente de fortificație defensive, care la rândul lor au afectat nivelurile de locuire anterioare²¹. Posibil, turcii să fi instalat la Noviodunum sisteme de artilerie, care aveau ca obiectiv protejarea frontierei.

Activitățile Începutului de an la Casa de Cultură “Paul Barbăneagră”

Începutul de an 2020 se dorește a fi unul prolific pentru reactivarea și punerea în desfășurare a unor activități ce au reprezentat o constantă în cadrul manifestărilor cultural-educative ale Casei de Cultură.

Privarea, o lungă perioadă, de un spațiu aferent de manifestare, ne provoacă acum să folosim eficient resursele disponibile pentru a oferi locuitorilor orașului nostru oportunități diverse și interesante de petrecere a timpului liber.

Inaugurarea Casei de Cultura, după reabilitare, s-a făcut pe 13 Decembrie prin spectacolul **“Seara de colinde”** în care recent înființata Corala Noviodunum a Liceului Teoretic C-tin Brătescu, ne-a oferit o surpriză muzicală neșteptat de plăcută, grație talentului interpreților, dar și iscusinței dirijorului, Preot Prof. Ghiță Ciprian.

A urmat **1 Decembrie – Ziua Națională a României**, spectacol aniversar, cu invitat special - Valeria Arnăutu și un program de cântece patriotice și nu numai, care au încântat audiența.

Anul 2019 s-a încheiat din punct de vedere cultural în nota caracteristică, prin binecunoscutul **“Colinde și obiceuri de iarnă”**, un spectacol de amploare cu mulți și importanți invitați printre care amintim:

- Glasul străbunilor din Jijila
- Dinu Maxer
- Florian Rus

În continuare vă vom prezenta, o serie de acțiuni și activități care fac parte din lista de programe și

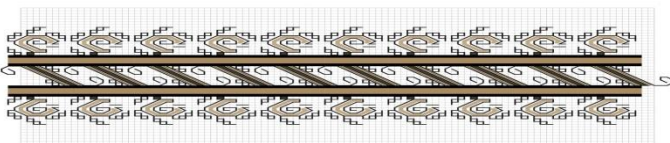
Un număr mare de monede, descoperite întâmplător sau în contexte arheologice ce acoperă perioada cuprinsă între secolul XVI-XIX, sunt un alt argument, care sugerează existența unei locuiri din perioada otomană, dar și o distrugere sistematică a elementelor de fortificație din perioada medievizantină sau romană. De asemenea, elementele de fortificație au reprezentat “o locație preferată pentru extragerea pietrei de către localnici”. Astfel, la finele secolului al XIX-lea, “cu pietrele din zidurile și turnurile cetății s-au clădit case la Isaccea și s-au pavat drumurile”²².

După 1878, prin colmatarea brațului Isaccea, care ajunsese să nu fie suficient de adânc, „*ca vapoarele să poată merge prin el*”, autoritățile locale au realizat debarcader flotant (ponton) în josul Dunării, la Eski-kale”²³.

În perioada 1879–1916 a fost realizat drumul ce traversa cetatea de la NV la NE, spre debarcaderul de la Pontonul Vechi, care a distrus la rândul său nu numai nivelurile arheologice, dar și ziduri de incintă sau construcții întâlnite în cale”²⁴. Înainte de Primul Război Mondial, cetatea și așezarea civilă au fost împânzite cu tranșee și cazemate, care făceau parte din linia fortificată realizată de Armata Română în nordul Dobrogei. Tot din secolul al XIX-lea, avem și primele referiri la fortificațiile turcești din această zonă, fiind menționată Tabia Mare din interiorul anticei cetăți și un presupus fort de plan stelar”²⁵.

Distrugerile au continuat după 1953, când zona de NE a cetății a suferit o serie de modificări prin construirea unei magazii de cereale (în 1954), dar și realizarea unui al doilea drum de acces, care străbate cetatea de NV la NE. (Continuare în nr. următor)

(ADS)

proiecte ale Compartimentului Casei de Cultură pe anul 2020, și au fost efectuate până la data apariției acestei reviste:

6 Ianuarie - „BOTEZUL DOMNULUI – BOBOTEAZA”

sau *prinderea Sfintei Cruci*, sărbătoare și manifestare religioasă și socială care urmărește conservarea și valorificarea tradițiilor populare locale.

Evenimentul a avut loc la malul Dunării, în zona portului Isaccea, în fața unui public numeros, pe o vreme geroasă, care însă i-a dat o notă autentică – *gerul Bobotezei*. Scenariul prinderii Sfintei Cruci, a fost completat apoi de un concurs al celor mai frumoși și ageri cai ai gospodarilor localității. Casa de Cultură s-a implicat prin pregătirea cadrului de desfășurare și asigurarea sonorizării.

24 Ianuarie - “REVELIONUL PENSIONARILOR”

Manifestare, deja de tradiție, în peisajul autohton, această acțiune, organizată la inițiativa d-lui Primar Moraru Anastasie, reprezintă un semn de considerație adus venerabililor cetățeni ai urbei, și totodată prilej de manifestare a bune dispoziții.

Întâlnirea a avut loc la pensiunea Dunărea, iar invitații au avut plăcerea de a asista la un program artistic susținut de oaspeții de onoare - Ansamblul Folcloric **Floare de mălin** din Ucraina și artiști locali.

Voia bună și muzica bună au dat o notă de sărbătoare și au asigurat succesul evenimentului organizat, de asemenea și prin implicarea Casei de Cultură

3-9 februarie - CUPA ISACCEI LA ȘAH

Sala de conferințe a Casei de Cultură a fost gazda acestor *jocuri ale minții*, organizate bineînțeles cu suportul aceleiași instituții.

Scopul competiției a fost acela de a promova cunoașterea sportului minții, de a dezvolta dragostea pentru acest sport și de a transmite generației tinere experiența acumulată de seniori.

De asemenea, o activitate de tradiție (la a XVI-a ediție), “Cupa Isaccei la șah” s-a dovedit un succes prin implicarea unor pasiuni și orgolii care au făcut competiția vie și interesantă, iar promovarea constantă pe rețelele de socializare a atras simpatii și aprecieri sincere din partea publicului.

24 februarie SĂRBĂTOAREA DRAGOBETELUI

În vremuri de demult (în anumite zone chiar și astăzi!), în această zi de mare sărbătoare, tinerii îmbrăcați în straie frumoase, cuviincioase obișnuiau să se strângă în păduri și să culeagă în buchetele cele dintâi flori ale primăverii.

La inițiativa Casei de Cultură, dorindu-se a se cunoaște și păstra, prin mărturie, tradițiile neamului românesc, elevii liceului nostru au participat la un spectacol concurs pe această temă sărbătoririi Dragobetelui. S-a dorit și implicarea membrilor comunității în astfel de activități tradiționale, fapt pentru care evenimentul a fost realizat în sala de spectacole.

Au participat, așadar, tineri ai liceului C-tin Brătescu, însoțiți de profesorii coordonatori Filip Mihaela, Mihail Camelia, Poalelungi Aurelia, Babușcă Tatiana.

Activitatea a constat în realizarea de momente artistic-educative: poezie, cântece, declarații de dragoste, jocuri de rol și cultură generală, împreună contribuind la promovarea și valorificarea acestor tradiții specifice neamului românesc.

29.02 -01.03 - CUPA MĂRȚISORULUI LA TENIS DE MASĂ

In dorința de a promova sportul de masă, mișcarea și de a dezvolta dragostea pentru acest sport Compartimentul Casei de Cultură a reluat tradiționala competiție, aflată deja la a XIII-a ediție.

Premiile puse in joc, au mărit interesul participanților, care s-au dovedit a fi buni și pasionați practicanți ai acestui frumos sport .

Iată și podiumul :
 Locul I - Bunghetu Iulian
 Locul II - Burghelea Valentin
 Locul III - Bandarica Ion

8 martie - “UN ZÂMBET , O FLOARE”

La inițiativa D-lui Mihail Stelian, s-a organizat in sala de conferințe a Casei de Cultură o reuniune prin care s-a dorit aprecierea de către instituția noastră, a unor doamne care și-au adus aportul in decursul timpului la activități culturale specifice.

Prilejul de considerație a constat in oferirea unui cadru de discuție , de depănare de amintiri, de propuneri de noi inițiative și colaborări , de bună-dispoziție, distinsele doamne asistând la final și la un moment artistic-muzical oferit de colaboratorii departamentului Casei de Cultura Mironov Dănuț și Bunghetu Valentin.

Valentin Bunghetu

“Diversitate și tradiție sub umbrela UE”

Programul *Europa pentru Cetățeni*, instituit la 14 aprilie 2014 prin **Regulamentul (UE) nr. 390/2014 al Consiliului de instituire a Programului Europa pentru Cetățeni pentru perioada 2014-2020**, reprezintă un instrument

important destinat să sporească rolul celor 500 de milioane de locuitori ai UE în dezvoltarea Uniunii. Prin scheme și activități de finanțare care permit implicarea cetățenilor, programul promovează istoria și valorile comune ale Europei și, în același timp, încurajează responsabilizarea cetățenilor pentru modul în care evoluează Uniunea.

In cadrul acestui program, Orașul Isaccea, prin Casa de Cultură, pe **Măsura 2.1 “Infrățire între localități”**, a depus proiectul **“Diversitate și tradiție sub umbrela UE”**, având ca partener Asociația Museumsverein Klostertal din orașul Vald am Areberg din Austria. Bugetul proiectului 25.000 Eur, din păcate, in urma evaluării proiectul nu a întrunit punctajul necesar pentru a fi finanțat.

Partner no.	PIC	Role	Organisation Name	City	Country
P1	699220556	Applicant Organisation	Orașul Isaccea	Isaccea	Romania
P2	016135610	Associated partner	Museumsverein Klostertal	Wals am Ariberg	Austria

Inșă, pe **Măsura 2.2 „Rețele de orașe”**, Orașul Isaccea alături de alte 10 (zece) organizații din Letonia, România, Irlanda, Italia, Suedia, Serbia, Belgia, Spania, Macedonia, este partener in proiectul **„European Solidarity Villages”**.

Partner no.	PIC	Role	Organisation Name	City	Country
P1	84028273	Applicant Organisation	Fédération d'Associations d'Espagnols du Luxembourg	Luxembourg	Luxembourg
P2	925169280	Associated partner	Rebren nevada doma	Rebren county	Letonia
P3	699220556	Associated partner	Orașul Isaccea	Isaccea	Romania
P4	901900199	Associated partner	SUSTAINABLE IRELAND CO-OPERATIVE SOCIETY LTD	CLOUGHJORDAN CO-TIPPERARY	Ireland
P5	409767957	Associated partner	O.D.P.Art - Artist Fuori Posto	Quarto San'Elena	Italy
P6	800308180	Associated partner	Filipstad Kommun	Filipstad	Sweden
P7	805124752	Associated partner	Opcina Leposanc	Leposanc	Serbia
P8	912128928	Associated partner	People to People International-Europe asbl	Bruxelles	Belgium
P9	880356189	Associated partner	GLOBAL KULTURA KULTUR ELKARTEA	BILBAO	Spain
P10	408325948	Associated partner	Association for Educational Development EKVALIS - Skopje	Skopje	Former Yugoslav Republic of Macedonia
P11	921313470	Associated partner	Asociația April Hub	Craiova	Romania

Aplicantul proiectului este organizația **FEDERAȚION D'ASOCIAȚIONS D' ESPAGNOLS DU LUXEMBURG**. Bugetul proiectului este de 150.000Eur, buget gestionat de organizația mai sus menționată. Proiectul a fost aprobat. Se vor desfășura activități specifice proiectului în Luxemburg dar și in țările partenere. Implementarea proiectului urma să se facă începând cu luna martie 2020. Datorită unor disfuncționalități în cadrul

Asociației din Luxemburg cât și datorită apariției virusului Covid19, momentul începerii proiectului se amână. Probabil luna septembrie 2020 va fi un început.

Stelian Mihail

BIBLIOTECA ORĂȘENEASCĂ „ELENA LELIA AVRIGEANU”

Datorită locului pe care îl ocupă în spațiul instituțiilor publice și ca rezultat al funcțiilor info-documentare pe care le îndeplinesc, bibliotecile sunt puse mereu în situația de a comunica cu cetățenii, de a emite semnale care să atragă atenția publicului, care să stimuleze cooperarea cu diferiți parteneri din mediul cultural, social și educațional. Se știe că modul în care societatea percepe rolul bibliotecii este strâns legat de imaginea pe care și-a format-o în rândul utilizatorilor.

Dacă privim lucrurile din perspectiva științei marketingului și publicității, campanile de îmbunătățire a imaginii bibliotecii ar trebui să se desfășoare, conform sfaturilor oferite de David Meerman Scott, după o formulă mobilizatoare de genul „Lăsați lumea întregă să afle despre existența dumneavoastră” .

În ultimul timp bibliotecile publice, au făcut eforturi de îmbunătățire a imaginii lor în comunitate. Succesul unor astfel de demersuri depinde de identificarea unor metode eficiente de reactualizare a interesului publicului pentru lectură și cărți dar și de găsirea unor căi eficiente de pătrundere în conștiința comunității cu evenimente inedite și atractive.

Toate manifestările culturale desfășurate de **Biblioteca orășenească** de-a lungul anilor și în prezent au avut și au drept scop, promovarea imaginii acesteia în cadrul comunității locale.

”Întotdeauna să luați aminte la înțelepciunea cărților căci ele încearcă să facă omul mai bun, mai frumos” .

ACTIVITĂȚI CULTURALE -2020

15 ianuarie – Ziua de naștere a poetului **Mihai Eminescu**, numit de Constantin Noica „omul deplin al culturii românești”.

Anul acesta s-au împlinit 170 ani de la naștere.

Sub genericul „EMINESCU, MEREU!” prezentat de poetul Marian Dopcea, am deschis seria de evenimente culturale pe anul 2020. A urmat un recital de poezie și cântece pe versurile marelui poet- instr.muzical Mironov Dănuț și sceneta „Luceafărul” , protagoniști copii de la Complex Unități de Tip Familial- instr. Angelica Costencu.

Lui Mihai Eminescu nu-i datorăm doar o zi, nu-i datorăm doar o blândă închinare și nu ne putem permite să-l imaginăm doar ca pe un nume... Întreaga sa Creație este miezul ADN-ului nostru de români.

24 ianuarie – „HAI SĂ DĂM MÂNĂ CU MÂNĂ”

An de an, Biblioteca Orășenească sărbătorește cu emoție și bucurie ziua de 24 Ianuarie, Ziua Unirii Principatelor Române, o zi dragă fiecărui român, oriunde s-ar afla. Mica Unire, cum mai este numită, este o sărbătoare a spiritului de frățietate al românilor, un prilej de manifestare a mândriei și a bucuriei de a fi român.

Prezentarea evenimentului a fost făcută de prof. Mariana Sima. Seara a continuat cu un recital de poezie patriotică, urmat de muzică patriotică- instr.muzical Mironov Dănuț și o frumoasă scenetă „ Moș Ion Roată și Unirea” jucată de „Trupa Licuricii” a Bibliotecii Orășenești , iar la sfârșitul activității s-a jucat Hora Unirii.timp bibliotecile publice, au făcut eforturi

5 martie – „ FEMEIA, ETERNA PRIMĂVARĂ!”

Primăvara aducem mereu un nou elogiu femeii și pământului, acelor entități care rodesc mereu și nasc frumusețe. Iar frumusețea rămâne mitul etern, la fel cum sunt anotimpurile, cerul și stelele, viața și moartea. O sărbătoare care își are rădăcinile în lupta pentru drepturi și libertate a devenit o sărbătoare a frumosului, a bucuriei, a vieții și a iubirii...a Femeii.

Data de 8 martie este asociată cu primăvara, iar unul dintre principalele simboluri ale acestei zile sunt florile. Se spune că „mascota” internațională a Zilei femeii este laleaua. Aceasta reprezintă un simbol al primăverii și trebuie să fie oferită femeilor de ziua lor. Biblioteca, a oferit lalele și măștișoare doamnelor și domnișoarelor participante la acest eveniment. Măștișoarele au fost confecționate manual de copii, sub îndrumarea doamnei Marcela Chițu.

Seara a continuat cu un frumos program artistic.

„Femeia a fost întotdeauna un ideal al artei.”(T. Demetrescu)

Doinița Petre

Literatură

La margine de lume

(fragment de roman)

Elena Netcu

Șoseaua șerpuită care te duce de la Tulcea la Isaccea era pe timpul verii o splendoare. De aceea, cei mai mulți turiști care veneau de pretutindeni, preferau să parcurgă drumul pe partea dinspre Dunăre, admirând nesfârșitele lanuri de stuf.

Maiestosele sălcii bătrâne, mărgineau cele două maluri ale Dunării, până departe în zare.

Milenarul orașel Isaccea își răsfirea casele într-o asimetrie generoasă de-a lungul vestitului fluviu. La orizont se profilau pădurile munților Hercinici, ascunse după dealuri îmbrăcate în arbuști încărcăți de poame..

Iubeam apa, pădurea, balta, păsările, liniștea și singurătatea locului.

Isaccea, dar mai ales Suhatul, locul acela mărginaș, uitat parcă de lume, poartă însemnele trecutului. Miresmele câmpului, aromele bălții, ale pădurii de tei, zborul greoi al păsărilor spre apus erau amintiri vii în sufletul meu..

De mult, în vremuri îndepărtate, Isaccea mai păstra încă un parfum oriental. La intrarea în oraș te atrăgeau casele văruiate în albastru cu arcade din lemn masiv.. Acolo era mahalaua turcească unde trăiau, nu numai turci, ci și tătari.

Prin ceața vremii se ivea fațada unei case cu geamlăcuri curbate, maronii, spoită cu sineală, un fel de var amestecat cu mult albastru. Așa își văruiu tătaroaicele și turcoaicele casele sau poate că așa le-au primit moștenire din vechime. Mahalaua turcească zăcea în arșița soarelui. Erau povârnișuri multe care ascundeau un ceair imens, numit Trei Fântâni, de unde se vedeau mai bine, în depărtare, dealuri golașe, cu pietriș măcinat de vânturi și ploi, cu vegetație uscată, cu pâlcuri arse de mărăciniș și întinderi de oțetari roșietici. Pe partea opusă a orașului, spre Dunăre trona un deal pietros care ulterior a devenit carieră de piatră. Deasupra ei erau înșirate case tătărăști și turcești. Acolo erau povârnișuri pe care ne cățaram în căutare de bănuți și pietricele colorate.

Acest spațiu poartă legende de demult peste care s-au suprapus altele. Ele rămân ascunse în adâncuri de istorie, în straturi pecetluite în timp, zăcând încă în pământ, neștiute de noi încă. Bănuim doar că mai sunt multe de descoperit. Poate de aceea călcăm cu smerenie pe drumul de deasupra carierei, pentru că acolo au trecut și au trăit tătari, turci, cerchezi și mulți alții, toți au dus cu sine povestea neamului lor. Numai memoria istoriei rămâne peste timp, arheologii mai șterg praful timpului și ne dezvăluie adevărul. Imaginația noastră îl îmbracă în poveste.

Am închis ochii și încercam să-mi imaginez mahalaua turcească unde trăiau și tătarii. Așa apărea Isaccea atunci, cu lume pestriță. Tătăroaicele și nu numai ele, umblau în șalvari. Aveau cobilițe pe umeri, ușor curbate, de care atâneau căldări rotunde arămii, Aceste femei falnice se îndreptau agale spre Trei Fântâni pentru a aduce apă. Se opreau sacale care duceau apă în tot orașelul pe bani, făceau o afacere din apa rece de izvor. Femeile păstrau obiceiul de a-și ascunde fața într-un feregeac din muselină. Erau țigănci guralive, sporovăind întruna până le venea rândul la apă. Altele purtau basmale cu mahmudele, sub care se ascundeau multe codițe subțiri, împletite cu bănuți galbeni găuriți, atârnând din loc în loc, sporindu-le frumusețea. Erau frumos gătite cu bluze sau cu semizeturi din blondură, cu ilic și șalvari, în culori vii, ca florile de mai, predominând trandafirul, apoi verde, mov, roz, violet.

De partea cealaltă a cișmelei, lângă un salcâm, un bătrân cu șalvari portocalii, încins cu un brâu lat de culoare grenă-închis, cânta dintr-o țibulcă un cântec trist, ca un geamăt. Părea o rugăciune, femeile se plecau, înclinându-și capul a smerenie. În toată valea se împrăștia acordurile dulci, molcome, târăgănite, purtate de vântul uscat până dincolo de canarale...

Am pus mâna la ochi, de parcă aș fi vrut să ascund perdeaua străvezie, umbrele amintirilor, semnele trecutului.

Apoi mă trezii din reverie și-mi aruncaii ochii la fântâna cu uluc din stradă, fântâna copilăriei mele.

Astăzi Isaccea își poartă cu măreție poveștile trecutului și cu mâhnire prezentul. Dar a rămas aici dintotdeauna. Numai oamenii vin și pleacă. Fântâna a rămas pentru toți aceeași. Trec prin Isaccea, se opresc, scot apă cu ciutura, sorb din apa ei rece, țâșnind din adânc, apoi pleacă mai departe cu sufletul răcorit.

O privesc acum ca un dar al pământului. Are un cântec numai al ei. Ecoul vibrează când vreun localnic îi dă binețe. Apa rece și fremătătoare

țâșnește din izvoarele mișcătoare care aleargă pe sub pământ neobosite.

Sunt zile când fântâna este asaltată de mulți isăcceni și drumeți de pe aiurea. Toți se înghesuie la rând la apă. Butoaie de plastic de toate culorile sunt alinate în căruțe. O bătrână apăru cu un singur butoi într-un cărucior pe care-l trăgea greoi, hurducându-l pe cele două trepte ale fântâniei. Deodată butoiul, plin cu apă, se rostogoli în drum, capacul șubred sări cât acolo, iar apa se vărsă într-o clipă în praf.

—O Doamne, nu mă mai țin puterile, de patru ani ne amăgesc că ne trag canalizare, mai pupă ei vot de la mine la sfântu' așteaptă – se rățoi bătrâna către cei prezenți, de parcă ei ar fi fost vinovați.

—Taci, bre, că în curând vom avea canalizare. Tânărul o ajută pe bătrână, încercând s-o împace.

O priveam cu milă, aș fi vrut s-o ajut, dar câțiva bărbați îi așezară din nou butoiul, scoaseră repede apă cu brațele lor vânjoase, apoi o liniștiră pe bătrână:

—Lasă, tușă Ioană, că la toamnă cică avem apă...

—Da, așa a crezut și mama că va avea lumină electrică, dar a murit săraca exact cu trei luni înainte de „minune”, n-a apucat Revoluția din '89.

—Cică au forat la Begu și-au dat de apă bună, iar noiăștia din Suhat vom avea primii apă, suntem la margine, uitați de lume, dar s-ar putea la apă să fim primii.

—Să dea Dumnezeu, dar eu unul nu cred. Am auzit ce pățesc ăia de la Trei Fântâni. Acolo unde era apăraia de pe lume, au ajuns oamenii să pună butoaie la streășină să le umple cu apă de ploaie. Natura se joacă cu noi. S-a dus pânza freatică, greu mai dai de apă. Dar pe cine să dai vina?

O voce ascuțită țâșni pe deasupra tuturor. găsind rezolvarea urgent:

—Beți și voi apă minerală, uite ăsta al lui Moise a deschis un bufet aici, sub nasul nostru – spuse ea cu glas pițigăiat.

—C-oi fi prost să dau banii pe apă minerală, mai bine beau o bere – își dădu cu părerea Marinică.

Ziua trecu pe nesimțite, soarele scăpătă spre apus.

Pentru mine balta însemna bucuria privitului. Răsăritul și apusul, legănatul trestilor, unduirea valurilor, reflexele galben-roșiatice ale soarelui, oglinda fremătătoare a apei în nuanțe de

verzui, toate se îngemănau, compunând un copleșitor tablou.

Priveam acum balta, devenită de curând un fel de pășune. Nimic din vegetația luxuriantă de deltă de altădată, doar câteva ochiuri de apă străluceau undeva spre Dunăre. Un singur canal mărginit de sălcii curgea de-a lungul Dunării, în rest teren agricol, întindere de mărăciniș, păpuriș răzleț, pâlcuri-pâlcuri, zone întinse de pământ crăpat, în zilele toride de vară. Și totuși așa cum era ea, ciuntită de mâna omului, balta își avea farmecul ei, era încă plină de viață. Veneau vara turiști la pescuit, toamna la vânatoare, rulau anevoie cu mașinile pe diguri, își instalau corturile în locuri umbrite de vreo salcie, iar după câteva zile plecau.

Pe grinduri câte un cioban își mâna turma de oi, însoțit de câinii ciobănești. Balta răsuna de clinchetul tălăngilor și de îndemnuri, nu întotdeauna prietenoase, *Ni, lup, boala dracului, unde intri-n stuf?* – își muștraluia câte un văcar cireada de vaci. Era o seară înăbușitoare după căldura toropitoare din timpul zilei. Se anunța un sfârșit de august mirosind a asphalt copt, căci șoseaua care ducea spre Galați, era doar la vreo douăzeci de metri de casa mea. Noroc de buruienile care împânzeau generos fâșia de maidan din fața casei. Acolo se opreau țărani, scoteau coasa și doborau iarba care răspândea în jur un miros proaspăt și crud, așa culcate la pământ păreau că cer îndurare pentru sfârșitul dureros sub ascuțișul secerei sau al coasei. Pentru o vreme persista acest miros de iarbă vărătică.

În grădini se desfătau în soare merii și caișii. Peste tot numai verdeață! Tufe mari de ricin, cu vârful plin de gămălii roșii ce stau să plesnească, apoi flori galbene înalte de peste doi metri pe care localnicii le răsădeau primăvara și care acum se legănau pe lângă garduri, în depărtări macii câmpului își revărsau cu bucurie petalele într-o unduire grațioasă. și alți mii de boboci stăteau să se desfacă. Alte flori înalte și galbene aveau tulpini sârmoase și frunze lungi, aspre, care aproape că te zgâriau. Din iunie și până toamna târziu, rând pe rând, florile își răsăteau petalele, mai ales în covorul vertical de zorele de toate culorile.

Seara era o liniște de început de lume. Numai un greier își găsea culcuș în tocul geamului și-și susținea recitalul neștiut de nimeni. Cântărețul anonim în noaptea nălucirilor.

În zorii zilei ieșeam pe terasă. Adulmecam răcoarea dimineții. Se crăpa de ziuă de-a binelea. Se auzi lătratul unui câine rătăcind pe dealuri, iar în răstimpuri orăcăitul broaștelor. Mă simțeam în mijlocul unei realități palpabile. Bine că n-au năvălit fantomele peste mine cum auzisem eu că se întâmplă aici la margine de lume. Ce să caute nălucile în zorii zilei? Astea apar la miezul nopții, iar la a treia cântare a cocoșului se fac nevăzute.

Soarele se ridicase sus pe cer. O lumină cu sclipiri de diamant năvăli în cameră. Am deschis fereastra. Toate lucrurile își căpătaseră conturul lor real.

Grădina era reală, de un verde greu, dezvelindu-se în toată concretețea ei. Frunze de hrean, mari, cu vârful curbate, curpenii frunzoși de dovleci împânzeau aproape toată grădina, ascunzându-și rodul de un galben intens. Celelalte grădini păreau învăluite în aburii dimineții de august, anunțându-ne parcă sfârșitul verii. Noaptea însă aveau ceva ireal. Mă tot întrebam de unde vine această ciudățenie a nopților, când lumina se rarefia, luna se dizolva într-un praf roșiatic, iar pământul își dezvăluia umbrele, rostogolindu-le peste dealurile de dincolo de șosea. Aici la margine de lume se petreceau lucruri care depășeau puterea mea de înțelegere. În singurătatea câmpului o mână nevăzută dădea semnul unui ritual magic. Și nu oricine avea darul să intre în această deșănțată forfotă a întunericului. Puterea nu era omenească aici. În fiecare noapte se puneau în mișcare umbre care treceau fugare prin aer și lăsau să se vadă doar frânturi din nefirescul unei lumi de dincolo de fire, stăpânită de forțe nevăzute.

Treaba asta cu fântâna e serioasă și nimeni nu face nimic. Fântâna asta aparține unei lumi de mult apuse. Cine mai are vreun interes pentru ce-a fost odată? Noi ne mai naștem a doua oară?

Dacă se surpă fântâna, se surpă trecutul, se surpă viața. Era un dar al adâncului. Am băut cu

nesaț și îndelung din căldarea cu apă, pe care o scosesem cu o oră în urmă, ca și cum aș fi sărutat un iubit pe care știam că n-am să-l mai văd și i-am sorbit o fărâmbă din suflet ca să-o duc cu mine ca pe un talisman, această apă binefăcătoare, licoarea copilăriei mele.

A doua zi s-a prăbușit fântâna. Era multă lume la fântână, ca niciodată. Câteva mașini cu turiști, oprite în parcare. Atât de multă lume, încât mă trecu un fior de neliniște. Atâția oameni înghesuiți lângă fântână ca-n jurul unui sicriu, n-am văzut decât la înmormântare. Nunți nu se mai făceau de multă vreme. Aglomerația asta de căruțe, oameni cu butoaie, gălăgie, fiecare se grăbea de parcă ar fi presimțit că se va termina apa. Și deodată buf! O prăbușire surdă în adânc.

—Doamne-fereste! Ce s-a întâmplat?

Toți au amuțit. O bolboroseală de câteva clipe, apoi vălurile scurte și... liniște.

—A murit fântâna! Mai luați apă din pod la Ghiță Crețu, strigă o femeie din Isaccea care apucase să-și umple butoaiele.

—Păi, eu când v-am spus s-o reparăm, ați dat din colț în colț! Na! Acum de unde mai luăm noi apă?

—Hai să mergem mâine la primărie, să facem ceva, vin alegerile acum, trebuie să ne sară în ajutor!

—Să-i mai aleagă bunica din groapă, strigă Catinca care pleca acasă cu găleata goală.

Străinii care parcaseră mașinile au plecat pe rând, cei din Isaccea bombăneau și amenințau că fac și dreg, iar cei câțiva bătrâni din Suhac au rămas prostiți lângă fântână, întunecați la față.

—Măi, oameni buni, suntem legați de mâini și de picioare! De unde luăm noi apă? Avem animale, ce facem?

—Hai că pentru animale mai cărăm de la baltă, dar de unde bem noi o gură de apă rece?

—Am trăit s-o văd și pe asta!

—Eu v-am zis de mult că o să ne lase fântâna!

—Ce vorbești? Eu am fost în audiență la primar și mi-a zis că nu este înregistrată în cadastru și că nu e a primăriei!

—Acum șapte vorbe un ban nu fac! O să ne căciulim pe la cei care au fântâni în curte, să se îndure să ne dea o căldare de apă.

Soarele coborâse mult spre asfințit. Doar ricinii mei de lângă gard își arătau ciorchinii de un maroniu-deschis, iar zorelele își închideau ochii somnoroase, mult prea devreme. Dar și mâine e o zi și voi lua totul de la capăt. Balta cu aburii ei matinali, iarba plină de rouă, răcoarea dimineții,

negura de pe culmea dealului care parcă mă cheamă de departe. Mâine dimineață am să mă urc pe Tabia mea și mă voi bucura de o nouă zi. Mă voi așeza pe cea mai înaltă movilă cu gândul că acolo în adânc o fi vreun mormânt al unui turc sau e ascunsă o comoară, poate chiar voi găsi semne care mă vor trimite la presupusele povești ale trecutului îndepărtat.

Cine știe...dacă mi-aș lipi urechea de pământul acoperit de iarba mătăsoasă pe alocuri pârjolită de soare, poate o forță mai presus de mine mă va coborî în vreo grotă, să fiu eu prima care deslușește relicvele din adâncul pământului. Câte povești n-am auzit atunci, Doamne!...

De mult a coborât lumina zilei obosită în lupta cu întunericul. Acum e rândul lui să-și întindă aripa și să pună stăpânire pe tenebrele nopții. O cucuvea s-a aciuat în nucul din grădina mea și huhuie întruna. Mie nu mi-a fost niciodată frică de întuneric, chiar dacă în închipuirea mea sălciiile prindeau viață și păreau hidoase, chiar dacă trestiiile păreau că vorbesc între ele și-și fac plecaciuni. Eu treceam mai departe și-mi închipuiam că sunt în poveste și văd ceea ce nimeni nu vede.

Dacă aș urca în acest moment pe Tabie, cred că m-ar primi ca pe o regină, ca și cum și eu aș face parte din ea, aș fi o umbră a serii care respiră asemenea oricărui copac înmărmurit de pe marginea drumului. Un iepure țâșni de dincolo de șosea. O luă la goană spre lanul de floarea soarelui, încă nerecoltată. Era atâta liniște și totuși un iepure fuge speriat. Poate și el se simte la fel de singur ca și mine, numai că lui îi este frică, mie nu! A răsărit luna. Cerul fremăta de stele.

Nici un om pe stradă, nici un câine, nici o căruță întârziată ca altădată. Fântâna cu uluc amuțise. Nimeni n-o să mai scoată vreodată o căldare de apă. Fântâna a murit și o dată cu ea o parte din sufletul meu.

(EN)

Leagă macilor albaștri

Cornel Cenușe

am să-ți rup din geană
dulce câmpie-Dobrogeană
cât mi-e floarea plină de soare
pe Dunăre-plutindă către mare
Oh , munții mei-cu arcurile vechi
Roși de ploile mele, cântec străbun
să tot stau și să am urechi
prin pădure-unde-i mura coaptă și-o coajă de alun
să le simt pământul , negru-tremurând frământul
tulbure , limpede-mi zboară un pescărus
la poiană-sus peste stupină
miere dulce, miere coaptă-drum de alunecuș
fructa unui mugure-lină-i aripa de albină
si când vor suna vapoare
peste iasomie , pinteni de cocoși
mândra noastră viță-leagă macilor albaștri
fi-va clipa mântuitoare
oamenilor frumoși-să ne fie cartea de la moși
cum ne suntem noi-arborilor noștri

Dobroge dulce- salcie mistuitoare..

Hercinică Cetate

Elena Netcu

Se ondulează dealul după deal
Cu verdele pădurii în zbor oval

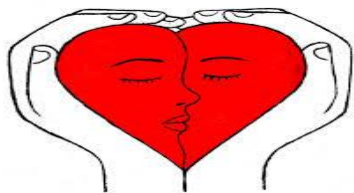
Sunt ziduri năruite de cărămizi zăcând
Sunt malurile abrupte de mucegai albind
Când Noviodunum își ascunde cămărilor-n adânc
Când Dunărea își poarta corăbiile-n vânt
Când negustori liguri și genovezi cărunți
Meșteșugesc în veacuri punți
De mărfuri cu parfum oriental,
Mătăsurii cu freamătul oval,
Se-aud în depărtări tropot de cai
Și tobele bătând, departe peste munți,
Și inimi sângerând în bătălii prelungi
Pământul geme în adânc și răbufnește
În doine și balade înăbușind dureri
Nu știe a plânge Isaccea în poveri
Doar cobza îi zice trăgănat
Nicăcând ce-a fost aici nu am uitat
Ci toate ne sunt acum talisman
Și vorbitoare pietre ce doinesc la mal
Precum păsările în zborul lor oval
Cetate a fost și dăinuie în vecie
Legende și povești și amintire!

Al tău..

Marcel Mircea Petcu

Cerul pare o
stropitoare
ce umezește
întinderea
nesfârșită a pământului
încercând să

omoare
virusul aducător de
moarte.
Privesc cenușiul întreg
al cerului
nu-s păsări...
s-au ascuns...
jos pe pământ
oamenii au renunțat
la viața obișnuită
s-au ascuns și-au ascuns
și puii
nu mai vezi niciun
năsuc
care să prindă stropii
reci

Aștept...te aștept
număr clipele,orele
până când
brațele tale mă vor lua
în primire
aștept strângerea lor
așa voi simți
bătăile inimii,
căldură și dorința
trupului
iar eu mă voi scurge
în tine,
voi aluneca prin
vene tale
traversând în voie
adâncimile
frumosului tău trup
după care mă voi
opri
la buzele tale catifelate ,
dulci
de pe care voi sorbi
apa vie

a vieții fără de moarte
mă voi pierde uitându-mă
în marea ochilor
tăi frumoși
și voi rămâne

Noi frumoși ca norii

Cornel Cenușe

Noi frumoși ca norii
Citim iubirea din abecedare
Cu petale din mireasma florii
Nichita venim c-o salutare !

Aici ploua cu lubire bătrâne
Sărut pe străzi din lampadare
E verde iarba și tu știi stăpâne,
Nichita, când ne pierdem peste mare...

Din ceruri la gene din atingeri
Pământ de ceară , pământule de primăvară
O , se cer cu aripi dintre ingeri
Să fim la umbre numai soare....
Nichita cozonac pe masa de invieri...

Amintirile bunicului meu, Cristea Manolache, din Primul Război Mondial

Marioara Vulpe

Am intrat în posesia Jurnalului bunicului meu în anul 2000, atunci când mătușa mea mi l-a înmănat pentru a-l descifra (este scris de mână, în creion chimic, pe un caiet studentesc).

După mult timp de la primirea lui, m-am decis să îl transcriu și să păstrez cât mai intact limbajul pe care îl folosea țăranul român de la 1900. Sunt cuvinte care, în mare parte, au dispărut din vocabularul nostru. Pe lângă incredibila valoare emoțională pentru familia noastră, aceste relatări bogate în detalii și adevărate frânturi de istorie au valoare pentru orice persoană dornică să afle mai multe despre acele vremuri, prin ochii unui țăran român autentic.

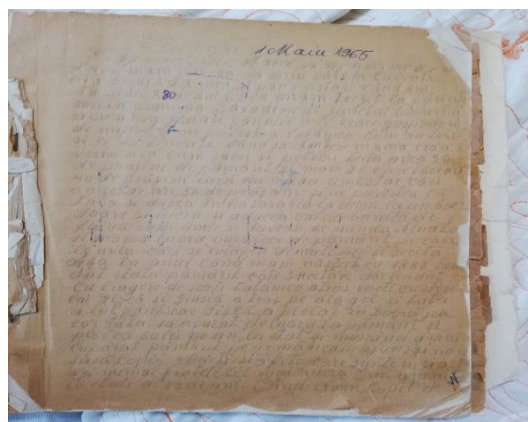
Mai jos, un fragment în care bunicul își amintește întâlnirea cu Carol al II-lea și în care povestește cum au construit o cale de acces pentru tancuri în inima pădurii, în plin război I Mondial.

"Când s-a mai topit zăpada, am început șoseaua. Scoteam copacii, nivelam locu și făceam șanț pe margini și din urmă așterneam pietriș. Câte o companie căra pietriș cu foile de cort tocmai de la Pralea. Când am ajuns acolo, iarna, am urcat unu câte unu printre copaci și primăvara am urcat tunurile grele cu bivoli. În fine, iarna ne-a fost cald în bordeiu cela dar s-au înființat niște păduchi și un tifos ezantimatic de mureau soldații cu grămada.

S-a înființat o etubă și ne duceam de două ori pe săptămână și faceam baie și băgam hainele la etubă și au dispărut păduchii. În timpul asta, fiecare companie a săpat în pământ galerii de a intrat tot regimentu, am făcut trotuare între bordeie, am așternut cetină de brad, am făcut o coroană cât șoseaua de largă că vine regele Ferdinand. A doua zi regele cu feciorul lui, Carol – cu grad de locotinent, general Averescu, general Argherescu și alți ofițeri. Noi, tot regimentu cu arma pentru onor. Mergea de la flancu drept la flancu stâng și striga: Bravo, soldat român! El nu prea dezlega bine

românește.

A ajuns la noi, la flancu stâng. Aici era un sergent, Sînpetru Constantin, din Berești, agent de legătură între regiment și divizie, dar avea o mână fracturată de o schijă de obuz. Cum a ajuns la el l-a apucat de barbă și îi zice: Ce ești la dumita așa slab, n-aveți poftă de mâncare? Dar el zice: Să traiți majestate, poftă de mâncare am, dar n-am ce să mînc. Regele s-a uitat la el mirat dar sergentu scoate din raniță o pâine neagră și arsă pe deasupra și când îi taie capacu ăla ars, înăuntru era verde de mucegai. Când a văzut regele, s-a întors încrunțat către generali și au început a vorbi franțuzește și au plecat. Atunci, s-au adunat toți ofițerii în jurul lui Sînpetru și au început să-l certe, dar el le-a spus să-l dea la alt regiment, poate își pierde și mâna ailaltă. L-au trimis la altă divize și ce s-o fi făcut cu el că nu l-am mai văzut de atunci.

Hei, acum am mântuit cu regele, să vedem ce mai urmează pe frontu nostru. Veniseră ofițeri francezi și făcuseră școală de război cu noi și au adus și tunuri franțuzești. M-au pus pe mine șef de grupă și cu ferăstraie și topoare am tocat copac după copac din pădure și am deschis linia frontului, apoi la un ordin, toată trupa a intrat în galerii și noaptea artileria franceză a bătut trei zile și trei nopți în continu dar inamicu n-a răspuns cu niciun foc. După trei zile, pe la 12 din noapte, ne-a scos din galerii și ne-a dat ordin comandantul de companie să mergem la atac."

(MV)

“Matematica este limba cu care Dumnezeu a scris universul” Galileo Galilei

1	x	8	+	1	=	9
12	x	8	+	2	=	98
123	x	8	+	3	=	987
1234	x	8	+	4	=	9876
12345	x	8	+	5	=	98765
123456	x	8	+	6	=	987654
1234567	x	8	+	7	=	9876543
12345678	x	8	+	8	=	98765432
123456789	x	8	+	9	=	987654321

Profilul de formare al absolventului

Camelia Mihail

Stimați părinți,

De multe ori ne-ați adresat întrebarea privind rolul contribuției disciplinei matematică la profilul de formare al absolventului clasei a VIII-a și ce competențe ar trebui să aibă aceștia în acest domeniu.

Matematica este limba în care a fost scris Universul. Dacă în clasele primare, s-a învățat alfabetul matematicii, în clasele V-VIII, se va învăța să se construiască cuvinte, propoziții, să se dezvolte idei, astfel încât fiecare elev să-și scrie propria poveste matematică a universității sale. Competențele cheie bine precizate în Legea Educației Naționale, reprezintă o finalitate principală a educării. Elevul va trebui să dobândească următoarele competențe: comunicare în limba maternă, comunicare în limbi străine, competențe matematice, și competențe de bază în științe și tehnologii, competențe digitale, a învăța să înveți, competențe sociale și civice, spirit de inițiativă și antreprenoriat, sensibilizare și exprimare.

Matematica este disciplina fundamentală în procesul de dezvoltare a competențelor necesare pentru viața de adult și reprezintă temelia argumentării, gândirii critice, analizei, logicii și interpretării.

Modelând capacitatea de decizie, inițiativa și gândirea liberă, capacitatea de a recurge la sisteme matematice în rezolvarea situațiilor cotidiene, matematica este modelul perfect prin care elevii își pot exercita și implementa gândirea critică. Astfel, programa școlară a delimitat, pentru fiecare clasă din învățământul gimnazial un anumit nivel de pregătire pentru dezvoltarea acestor abilități.

În clasele a V-a și a VI-a, cunoștințele sunt prezentate intuitiv, fără prea multe notații sau noțiuni abstracte.

La sfârșitul clasei a VI-a, elevul trebuie deja să conceapă raționamente deductive simple, să investigheze idei matematice, să rezolve diverse exerciții și probleme folosind corect reguli de calcul.

În clasele VII-VIII elevii vor fi îndrumați spre dezvoltarea unei gândiri structurale și a competențelor de operare cu numere reale, să efectueze calcule mai ample orientate spre abilități de transfer ale matematicii în practică și să aprofundeze noțiuni complexe de geometrie.

În clasa a V-a se realizează o trecere de la ciclul primar la cel gimnazial, urmărind o construcție curriculară, logică și coerentă, caracteristică elevilor în această etapă de dezvoltare. Se va apela la simțul practic și la intuiție, ca forme de cunoaștere imediată a adevărului, concretului, abstractului. Introducerea conceptelor matematicii se va face plecând de la exemple din realitatea imediată, de la experiențele de zi cu zi.

In clasa a VI-a, se prezintă noțiunile descriptive urmând a se trece la definirea riguroasă a unor concepte matematice și la demonstrarea unor proprietăți.

In clasa a VII-a, se trece la definirea unor noi concepte, la demonstrarea unor noi proprietăți și la aplicarea unor algoritmi de lucru.

Clasa a VIII-a consolidează competențele dezvoltate anterior pentru calcul numeric, se structurează noțiunile din algebră și geometrie astfel încât elevii să beneficieze de cursivitate în procesul de învățare cât și a subiectelor pentru examenul de evaluare.

Prin activitățile de învățare se vor oferi modalități diverse de colaborare între elevi dar și de activitate independentă, se asigură posibilitatea de folosire a softurilor educaționale specifice, se stimulează creativitatea elevilor .

Matematica este ceea ce spiritul vieții scrie cu litere de mână în conștiința umană. Umanitatea are nevoie de matematică, pentru că tot ce există în Univers nu este doar descris de matematică, ci e construit din matematică. **(CM)**

Curiozitati

Elena Dobrin

Cele mai noi curiozități:

Stiați că... Angajații Google care recomandă un cunoscut pentru un job primesc 2000 \$? Singura condiție este ca acesta să rămână angajat timp de minim 2 luni.

Stiați ca ...

Prima tentativă de creare a unui calculator portabil a aparținut companiei Xerox și a avut loc la începutul anilor `70? Xerox PARC (Palo Alto Research Center), o divizie a corporației Xerox care a propus conceptul Dynabook – calculatorul portabil, este, totodată, și inventatorul imprimării laser sau tehnologiei ethernet.

Știați că ...

Primul laptop din istorie este Xerox NoteTaker? Acesta a fost produs de Xerox în 1976, prin Xerox PARC, și conținea o tehnologie foarte avansată pentru acele timpuri: 128 kB RAM și un procesor de 1 MHz. Costurile mari de producție, estimate acum la aproximativ 50.000 \$, au făcut ca acest model să rămână un prototip produs în doar câteva exemplare.

Știați că ...

Primul laptop comercial (oferit pentru cumpărare) a fost Osborne1, produs în 1981? Acesta costa 1795 \$ dar oferea un pachet software de 2000 \$, pe lângă configurația hardware destul de avansată pentru acele timpuri: 64 kB RAM, procesor Z80 de 4 MHz și două unități floppy. Principalul avantaj al acestui notebook era, pe lângă raportul preț-beneficii, faptul că putea fi transportat ușor cu ajutorul avioanelor comerciale, încăpând sub

scaunul pasagerilor. Principalul dezavantaj era dimensiunea foarte mică a ecranului: doar 5 inch.

Știați că ...

Deși a beneficiat de un succes uriaș și nesperat în urma lansării Osborne 1, compania producătoare, Osborne Computer Corporation, și-a declarat insolvența la 3 ani după înființare, în 1983? Se spune că problemele financiare au început pentru corporație în momentul în care s-au făcut publice planurile de viitor care prevedeau apariția unor laptop-uri mai performante decât Osborne 1, lucru care a dus la scăderea drastică a cererii pentru actualul model.

Știați că ...

Intel încearcă, prin Common Building Block, să introducă un set de norme și standarde în industria notebook-urilor? Acest set de standarde face referire la trei dintre componentele principale ale unui laptop: display-ul (14.1-inch, 15-inch, 15.4-inch); unitățile optice (9.5mm and 12.7mm) și hard-disk (2.5-inch), dar este criticat pentru lipsa menționării unor standarde și pentru componentele grafice. CBB este adaptat cu greutate de către producători.

Știați că ...

Există și o categorie specială de notebook-uri, denumite Netbooks, care conține produse destinate în special utilizării pentru navigarea pe internet? Termenul Netbook a fost introdus recent pe piața de către Intel iar unul din primele laptop-uri din această categorie este Asus Eee PC, prezent și în România.

Știați că ...

Subnotebook-urile, notebook-uri de dimensiuni mai mici decât laptop-urile obișnuite, au fost lansate începând cu 1989, prin Compaq LTE, și au început să câștige o cotă importantă de piață odată cu lansarea Asus Eee PC, în 2007 ?

Știați că ...

Cea mai cunoscută gamă de subnotebook-uri din lume este Sony Vaio? Alte serii larg cunoscute de către consumatori sunt Lifebook de la Fujitsu sau Libretto de la Toshiba.

Știați că ...

Google obișnuiește să afișeze (pe pagina sa principală) un logo customizat/special desenat pentru a marca o zi/un eveniment important din acea zi? Aici puteți vedea o colecție pe ani a tuturor logo-urilor speciale Google. Pentru a celebra Jocurile Olimpice de Vara Beijing 2008, Google a afișat 17 zile la rând (întreaga perioadă a jocurilor)

logo-uri care ilustrau competitiiile desfasurate in zilele respective.

Există un serviciu care va permite sa efectuați cautări Google in mod anonim si fără a fi obligati sa vizualizati reclamele Google? Serviciul, numit Scroogle este gratuit si utilizat de peste 150.000 de oameni zilnic iar creatorul sau promite ca serviciul nu face asocieri intre adresele IP ale utilizatorilor si căutarile lor iar datele sunt șterse săptămânal din servere. Acest serviciu a aparut tocmai datorită criticilor pe care Google le-a primit de-a lungul timpului pentru practicile sale care, susțin acuzatorii, violeaza intimitatea utilizatorilor.

Știați că ...

“Dont` t be Evil” reprezintă motto-ul neoficial al Google? Aceasta expresie le apartine lui Paul Buchheit si Amit Patel si reprezintă angajamentul pe termen lung pe care compania și-l asuma in fața clienților săi conform căruia profiturile imediate nu trebuie sa primeze in fața reputației si increderii brand-ului pe termen lung. Unele din acțiunile Google (cum ar fi cenzura aplicată cautărilor în China) contravin, conform majorității opiniilor, acestui motto.

Știați că ...

In fiecare zi sunt trimise cel puțin 35 de miliarde de emailuri?

Știați că ...

In anul 2007, ar fi durat 5.707 ani ca o persoană să caute in toate cele 3 miliarde de pagini ale motorului de cautare Google. Software-ul Google o face in 0.5 secunde.

(ED)

prezintă:

TL Viziunea Elevilor

Din 17 martie 2020

De luni – sâmbătă, ora 16:00, la adresa

<http://bit.ly/ACCEDyoutube>

Timp liber

CE TREBUIE SĂ ȘTIȚI DESPRE NOUL CORONAVIRUS

Ce este coronavirusul?

Coronavirusurile fac parte dintr-o familie numeroasă de viruși, găsiți atât la animale cât și la oameni. Acest virus infectează omul, cauzând diverse boli, de la răceală comună la boli respiratorii severe, precum Sindromul Respirator din Orientul Mijlociu (MERS) și Sindromul Respirator Acut Sever (SARS)

Descriere Coronavirus

„Noul” coronavirus (CoV) este o nouă tulpină de coronavirus care nu a fost identificată anterior la om. Acest nou tip de coronavirus, numit 2019-nCoV, nu a fost detectat anterior, înainte ca focarul să fie raportat în Wuhan, China, în decembrie 2019

Este noul tip de virus identic cu Sindromul Respirator Acut Sever?

Nu. 2019-nCoV provine din aceeași familie de viruși ca SARS (Sindromul Respirator Acut Sever), dar nu este același virus

Cât de periculos este?

Ca și în cazul altor boli respiratorii, infecția cu 2019-nCoV poate provoca simptome ușoare, inclusiv scurgeri nazale, dureri în gât, tuse și febră. Se

poate manifesta mai sever în cazul unor persoane și poate duce la pneumonie sau dificultăți de respirație. Persoanele în vârstă, cei cu afecțiuni medicale (diabet, inimă) sunt mai vulnerabile.

Cine este predispus la complicații severe ale bolii?

Deși trebuie investigat mai amănunțit modul în care 2019-nCoV afectează oamenii, până acum persoanele vârstnice și cele care prezintă afecțiuni medicale preexistente (diabet, boli de inimă) par să fie mai expuse riscului de a dezvolta boli severe.

Cum se răspândește virusul?

Noul Coronavirus este un virus respirator care se răspândește în primul rând prin contactul cu o persoană infectată prin inhalarea unor particule provenite din tuse, strănut, picături de salivă, secreții nazale. Este importantă exersarea unei igiene respiratorii bune. De exemplu, când strănutați sau tușiți, apropiați gura de partea inferioară a cotului sau folosiți șervetele pe care aruncați-le imediat la coșul de gunoi. Spălați-vă cât mai des pe mâini și folosiți geluri antibacteriene pe bază de alcool.

Cât rezistă virusul pe suprafețele exterioare?

Nu se știe exact cât poate rezista virusul pe suprafețele exterioare, deși informațiile preliminare sugerează că 2019-nCoV poate supraviețui câteva ore sau chiar mai mult. Dezinfectanții pe bază de clor, alcool, pot ucide virusul.

Care este diferența dintre boala cauzată de 2019-nCoV și o răceală/gripă?

Persoanele infectate cu 2019-nCoV sau persoanele răcite sau gripate, dezvoltă de obicei simptome respiratorii precum tusea, febra, secreții nazale. Chiar dacă multe dintre simptome sunt asemănătoare, acestea sunt cauzate de viruși diferiți. Este dificil să se identifice boala doar pe baza simptomelor. De aceea testele de laborator sunt necesare pentru a confirma dacă cineva este infectat cu acest nou tip de virus.

Cât este perioada de incubație a virusului?

Perioada de incubație este perioada dintre momentul infectării și debutul simptomelor clinice ale bolii. Estimările curente ale perioadei de incubație variază între 1-12.5 zile, cu estimări mediane de 5-6 zile. Aceste estimări vor fi perfecționate pe măsură ce vor fi disponibile mai multe date.

Se poate ca 2019-nCoV să fie contractat de la o persoană infectată, dar care nu prezintă simptome?

Conform rapoartelor recente este posibil ca persoanele infectate să fie infecțioase înainte de a prezenta simptome semnificative. Pe baza datelor disponibile în prezent, persoanele care prezintă simptome cauzează răspândirea nCoV

Pot lua virusul de la animalul meu de companie?

Nu. În prezent nu există dovezi care să confirme faptul că animalele de companie, cum ar fi pisicile, câinii pot transmite acest virus oamenilor

Se poate transmite 2019-nCoV de la om la om?

Da. 2019-nCoV provoacă boli respiratorii și poate fi transmis de la o persoană la alta, de obicei după un contact strâns cu o persoană infectată

Cine poate contracta acest tip de virus?

Persoanele care trăiesc sau călătoresc într-o zonă în care circulă virusul 2019-nCoV pot prezenta risc de infecție.

Asistenții medicali care îngrijesc persoanele bolnave prezintă un risc mai mare și trebuie să se protejeze apelând la proceduri adecvate de prevenire și control al infecțiilor

10 elemente comportamentale care trebuiesc urmate:

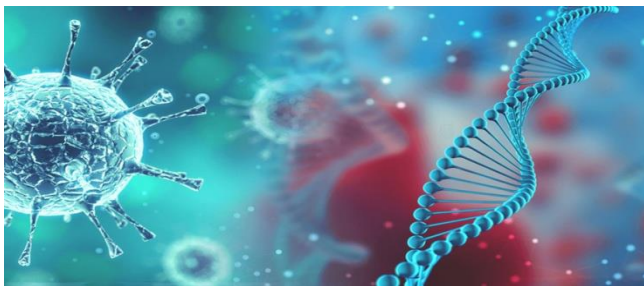
1. Spălați-vă mâinile de multe ori;
2. Evitați contactul cu persoane care sunt suspecte de infecții respiratorii acute;
3. Nu vă atingeți ochii , nasul si gura cu mâinile;
4. Acoperiți-vă gura și nasul daca strănutați sau tușiți;
5. Nu luați medicamente antivirale si nici antibiotice decât în cazul în care va prescrie medicul;
6. Curățați toate suprafețele cu dezinfectanți pe bază de clor sau alcool;
7. Utilizați masca de protecție doar în cazul in care suspectați că sunteți bolnav sau în cazul în care acordați asistență persoanelor bolnave;
8. Produsele "MADE in CHINA" sau pachetele primite din China nu sunt periculoase;
9. Sunați la 112 dacă aveți febră, tușiți sau v-ați întors din China sau zonele in carantina din Europa de cel puțin 14 zile;
10. Animalele de companie nu transmit coronavirus.

1. Spălați-vă mâinile de multe ori

Spălarea și dezinfectarea mâinilor sunt acțiuni decisive pentru a preveni infecția. Mâinile se spală cu apă și săpun cel puțin 20 de secunde. Dacă nu exista apă și săpun, puteți folosi un dezinfectant pentru mâini pe bază de alcool de 60%. Spălarea mâinilor elimina virusul.

2. Evitați contactul cu persoane care sunt suspecte de infecții respiratorii acute

Mențineți distanța de cel puțin 1 metru între dumneavoastră și alte persoane, în special când acestea tușesc, strănută sau au febră, deoarece picăturile de salivă pot transmite virusul de la o distanță apropiată.

3. Nu vă atingeți ochii , nasul și gura cu mâinile

Virusul se transmite mai ales pe cale respiratorie,

dar poate intra în corp prin ochi, nas și gură, astfel eviați atingerea dacă nu v-ați spălat bine mâinile. Mâinile intră in contact cu suprafețele contaminate de virus răspândindu-se in tot corpul .

4. Acoperiți-vă gura și nasul dacă strănutați sau tușiți

Dacă aveți infecție respiratoare acută, evitați apropierea de alte persoane, tușiți cu gura acoperită sau într-un șervețel de preferat de unică folosință, purtați mască de protecție si spălați mâinile. Dacă in momentul în care tușiți vă acoperiți gura cu mâinile ,puteți contamina obiecte sau persoane cu care veniți în contact.

5. Nu luați medicamente antivirale și nici antibiotice decât în cazul în care vă prescrie medicul

Momentan, nu există cercetări științifice care evidentiază ca folosirea medicamentelor antivirale, pot preveni infectarea cu noul coronavirus (Covid-19). Antibioticele funcționeaza doar impotriva bacteriilor nu împotriva virusului. Covid-19 este un virus, deci nu se utilizează antibiotic ca și metodă de prevenire sau tratament, decât în cazul în care se constată și o infecție bacteriană.

6. Curățați toate suprafețele cu dezinfectanți pe bază de clor sau alcool

Dezinfectanții chimici ce pot ucide noul coronavirus (Covid-19), sunt dezinfectanți ce conțin, clor, înălbitori, solvent, etanol de 75%, acid paracetic si cloroform. Medicul și farmacistul dumneavoastră vor ști ce să recomande.

7. Utilizați mască de protecție doar în cazul în care suspectați că sunteți bolnav sau în cazul în care acordați asistență persoanelor bolnave

Organizația Mondială a Sănătății, recomandă folosirea măștii de protecție doar în cazul în care suspectați că ați fost contaminat cu noul coronavirus, și prezentați simptome de tuse, strănut, sau în cazul in care acordați asistență unei persoane care este suspectă de a fi infectată cu noul coronavirus..

Totuși în Statele Unite, un cercetător în știința datelor de la Universitatea din San Francisco, Jeremy Howard, a devenit unul dintre cei mai proeminenți susținători ai **purtării măștii de către toată lumea**. Potrivit omului de știință, datele arată clar că acest gest poate reduce rata de infectare cu peste 50%. Este una dintre cele **4 măsuri de**

bază care au ajutat Coreea de Sud, Taiwan, Hong Kong și Mongolia, toate țări aflate în jurul Chinei, să țină epidemia sub control. Celelalte trei sunt **testarea la scară largă, anchetele epidemiologice și carantina** aplicată cu strictețe.

8. Produsele MADE in CHINA sau pachetele primite din China nu sunt periculoase

Organizația Mondială a Sănătății a declarat că persoanele care primesc pachete din China nu se supun nici unui risc de a se contamina cu noul coronavirus, deoarece acesta nu trăiește mult timp pe suprafețe. Până în prezent nu există nici o dovadă că produsele/obiectele produse în China pot transmite noul coronavirus (Covid-19).

9. Sunați la 112 dacă aveți febră, tușiți sau v-ați întors din China sau zonele în carantina din Europa de cel puțin 14 zile

Perioada de incubație a noului coronavirus, este cuprins între 1 și 14 zile. Dacă v-ați întors dintr-o călătorie din China sau zonele în carantina din Europa de mai puțin de 14 zile sau ați intrat în contact cu persoane care s-au întors din China sau zonele în carantina din Europa de mai puțin 14 zile și aveți febră, tușiți, prezentați dificultate respiratorie, dureri musculare și stări de oboseală, sunați la 112 pentru a primi informații necesare. Purtați mască de protecție dacă intrați în contact cu alte persoane, folosiți servetele de unică folosință și spală bine mâinile.

10. Animalele de companie nu transmit coronavirus

În acest moment nu există dovezi că animalele de companie, câini și pisici pot fi infectate de virus. În orice caz, trebuie să ne spălăm tot timpul mâinile cu apă și săpun după ce intrăm în contact cu animalele de companie.

Cum folosim masca de protecție

1. Înainte de a pune o mască, spălați-vă pe mâini cu săpun și apă sau folosiți gel antibacterian pe baza de alcool;
2. Acoperiți-vă gura și nasul cu masca și asigurați-vă ca nu există decalaje între față și mască;
3. Evitați să atingeți masca pe timpul folosirii. Dacă faceți acest lucru, spălați-vă mâinile înainte cu apă și săpun sau gel antibacterian pe bază de alcool.
4. Înlocuiți masca cu una nouă dacă aceasta se umezește și nu reutilizați măștile de unică folosință;

5. Pentru a scoate masca – NU atingeți partea din față a măștii, o puteți da jos din spate. Aruncați imediat masca la coșul de gunoi și spălați-vă pe mâini cu apă și săpun sau cu gel antibacterian pe bază de alcool.

(preluat, prefectura.mai.gov.ro)

Cum îți petreci timpul liber acasă?

Dacă în această perioadă îți petreci timpul acasă mai mult decât ai dori, iată câteva ponturi pregătite pentru tine despre cum să te încarci cu energie pozitivă și cum să ai parte de o ședere cât mai plăcută în propria locuință, indiferent dacă stai de nevoie sau de plăcere.

Iată câteva idei:

Cu această ocazie, ți-ai propus să îți faci ordine în dressing sau te-ai gândit să aloci mai mult timp copilului tău? Indiferent că ai ales ca opțiune organizarea casei sau petrecerea timpului cu cei dragi, este momentul să faci alegeri corecte și să te pregătești pentru primăvară.

Ascunde-ți ghetele de iarnă, fă ordine în dressing și așează-ți lucrurile în ordine. Noi îți vom arăta cum să ai parte de o organizare eficientă.

Proiect DIY

Creează-ți propriul gel antibacterian, din substanțe care nu îți afectează pielea. În această perioadă, cu siguranță este foarte util să ai la îndemână un asemenea produs – implică-ți și copiii să ia parte la realizarea lui. Vei avea nevoie de 1 lingură de alcool sanitar 70% și 2 linguri de apă distilată. Adaugă 10 picături de 100% ulei esențial la 1 dcl de lichid (arborele de ceai sau scorțișoara sunt substanțe excelente) și 2-3 picături de vitamina E la 3 dcl de lichid. La final, amestecă compoziția obținută cu glicerina vegetală, până se va ajunge la densitatea dorită

Cum păstrezi alimentele corect?

Fă un inventar rapid la produsele pe care le ai deja în cămară și în frigider. Fructele uscate, făina și legumele trebuie depozitate în recipiente de sticlă cu capac din cauciuc și păstrate într-un loc ferit de soare. Asigură-te că marmeladele, sosurile și alte preparate din frigider nu au prins crustă de mucegai și ordonează-le pe rafturi. Dacă în această perioadă te simți slăbit, întărește-ți sistemul imunitar prin consumul de multe fructe și legume proaspete.

Relaxare și atât!

Privește partea pozitivă a lucrurilor și găsește-ți activități plăcute ce se pot desfășura în casă. Un puzzle pe care îl poți face împreună cu copiii, o baie relaxantă, o carte pe care voiai să o citești de multă vreme dar n-ai avut timp sau câteva ore de yoga – toate acestea te vor ajuta să-ți „restaurezi” starea de bine.

(preluat, casoteca.ro)

Religie

SPOVEDANIA SI ASCULTAREA DE DUHOVNIC

Preot Igor Padnevici

Omul a fost creat de Dumnezeu „dupa chipul si asemanarea Sa”, astfel, el este numit „coroana creației” așa cum ne marturisește Sfânta Scriptură: „Micșoratu-l-ai pe dânsul cu puțin fața de îngeri, cu mărire și cu cinste l-ai incunutat pe el” (Psalmul 8,5). Omul nu este doar cel material și văzut, ci și cel tainic, lăuntric, cel pe care-l cunoaște bine

Dumnezeu. Acolo este taina omului, în acel necunoscut. În întreaga lume ce ne-nconjoară, nu există mai multe taine decât în lumea omului, în sufletul lui, în ființa lui interioară și nemărturisită. Cu acest material dificil, greu de cunoscut și de măntuit lucrează preotul. El este un mijlocitor între om și Dumnezeu prin Sfintele Taine și Ierurgiile pe care le săvârșește. Preoția creștină este de origine divină, căci începutul și puterea ei slujitoare vin prin Sfinții Apostoli, de la Mântuitorul Hristos, Care este izvorul sfințeniei și al preoției creștine, iar existența ei se poate constata neîntreruptă de la întemeierea Bisericii, în tot cursul istoriei, până astăzi.

Una din tainele prin care preotul îl pune pe credincios într-o legătură intimă cu Dumnezeu este Taina Sfintei Spovedanii.

Prin această taină, creștinul care se căiște de păcatele săvârșite și le mărturisește înaintea preotului, primște de la Dumnezeu, prin acesta, iertarea pacatelor mărturisite, fiind reșezat în starea harică din care căzuse.

Spovedania este mana întinsă către noi spre împăcarea cu Dumnezeu. El nu ne recunoaște ca fii ai Săi, câtă vreme rămânem în păcat. Dumnezeu, cunoscând faptele noastre, așteaptă de la noi mărturisire sinceră, pocăința din inimă și asumarea greșelilor noastre – altfel, mântuirea e departe de noi. Și aceste păcate ce întunecă mintea omului trebuie spuse ca pe niște lucruri care ne dor, nu ca pe o simplă înșiruire de cuvinte, ci cu lacrimi, cu căința, cu frica de Dumnezeu, ca să primim iertare și lumina de la Bunul Dumnezeu.

Spovedania presupune însă și un duhovnic la care să alergăm pentru un tratament, un sfat părintesc în orice moment greu al vieții, acesta fiind călăuză spirituală în drumul nostru către Hristos Domnul, cel fără de care nu ne putem mântui. Sfântul Siluan Atonitul spune: „fiecare duhovnic are putere dumnezeiască din moment ce are epitrahil”. Când există o permanentă comunicare cu duhovnicul nostru ne inundă harul iar Dumnezeu ne mântuiește prin rugăciunile lui și ascultarea față de el și Dumnezeu. În acest sens Parintele Cleopa

spunea: „cine nu ascultă de duhovnic, nu ascultă nici de Dumnezeu”.

De câte ori ne murdărim de noroi, de atâtea ori ne curățim, ne spălăm. Când suntem cu păcate în suflet ne spovedim și ne curățim. Toate acestea le facem pentru a dobândi pacea interioară care se răsfârânge asupra întregii noastre naturi ca și asupra relației noastre cu semenii și cu natura. De aici reiese covârșitoarea importanță a dohovnicului și a vindecării sufletului bolnav din cauza păcatelor.

Prima spovedanie a fost la-nceputul omenirii, chiar la strămoșii noștri cei dintai, Adam și Eva. A avut loc în raiul din Eden, când Dumnezeu provoacă pe Adam și Eva la o mărturisire personală, așteptând o descriere cinstită a modului cum au păcătuit și a cauzei care i-a îndemnat spre păcat. „Adame, Adame, unde ești?”, întreabă Dumnezeu apoi, „nu cumva ai mâncat din pomul cunoștinței binelui și a răului?”. Adam ocolește răspunsul și dă vina pe Însuși Dumnezeu: „ Femeia pe care mi-ai dat-o să fie împreună cu mine, aceea mi-a dat și eu am mâncat”. O întreabă și pe Eva; „Pentru ce ai făcut aceasta?”, iar femeia dă vina pe șarpe

Dar oare numai din pricina păcatului au pierdut comuniunea cu Dumnezeu, Pomul Vieții? Nu numai, ci mai ales din lipsa spovedaniei, a pocăinței. Adam ar fi rămas în Rai dacă ar fi făcut un singur lucru, dacă s-ar fi spovedit, dacă s-ar fi pocăit. Nemărturisirea și lipsa părerii de rău a avut drept consecință pierderea raiului .

Ce l-o fi stăpânit în clipa aceea: mândria, rșinea, frica? *Tragica neputință care se repetă cu fiecare dintre noi.*

Lucru asemănător s-a întâmplat și cu Cain care și-a ucis fratele. Dumnezeu îl provoacă să-și mărturisească crima făcută împotriva fratelui sau Abel, însă el refuză să răspundă direct, spunând că nu este păzitorul fratelui său. Observăm că încă de la începutul lumii exista o șovăială în ceea ce privește asumarea păcatului săvârșit pe care ar trebui să-l mărturisim sincer și deschis și să cerem iertare pentru el.

În viața Bisericii primii care au spovedit au fost Sfinții Apostoli care au primit această putere de la Mântuitorul Iisus Hristos după slăvita Sa Înviere : „*Luați Duh Sfânt, carora veți ierta păcatele vor fi iertate și cărora le veți ține, vor fi ținute*”. Anania și Safira, despre care ne vorbesc Faptele Apostolilor, s-au spovedit la Sfântul Apostol Petru și mințind au murit îndată. Una din rugăciunile Sfintei Taine a Spovedaniei spune: „*la seama, de vreme ce ai venit la doctor, să nu te întorci nevindecat*”, și iarăși „*iar de vei ascunde de Mine vre-un păcat, îndoite păcate vei avea*”. Așa că, „*dacă vom vedea la unii dintre oamenii care au jurat strâmb că li se întâmplă o mare primejdie sau chiar moarte de năprasnă, să ne aducem aminte de Anania și Safira, care au mințit Duhul Sfânt*”, ne învță Părintele Cleopa, căci nu trebuie să uităm că, la Taina Pocăinței, iertarea păcatelor se dă prin harul Preasfântului Duh (Matei 16,19; Ioan 20, 22-23).

Atât din experiența protopariților noștri cât și din episodul amintit anterior, conștientizăm importanța pe care Dumnezeu o acordă mărturisirii cât și duhovnicului.

Ne dăm seama astfel că mărturisirea, alături de post sunt la fel de vechi ca și omenirea. Nerespectarea postului poruncit de Dumnezeu și refuzul de a practica alternativa oferită de Dumnezeu pentru om, aceea de ași mărturisi cu căință păcatul l-au dus pe om pe drumul cel ușor al căderii din har. De aceea, privind aceste exemple, să ne dăm seama de caracterul curățitor și vindecător al spovedaniei, la care protopariții noștri nu au apelat.

Într-unul din psalmi, citim foarte frumos: „*în ceși va îndrepta tânărul calea sa? – prin pazirea*

poruncilor Tale!” Însa astăzi aceste cuvinte dumnezeiești nu mai sunt scrise în inimile tinerilor, ceea ce constituie o rană deschisă a societății întrucât tinerii sunt viitorul nostru.

Majoritatea tinerilor, (și nu numai), nu vor să audă de Dumnezeu tocmai datorită faptului că aceste porunci nu sunt la modă și nici în ton cu preferințele lor. Ei aleg să se refugieze în singurătate atunci când trebuie să înfrunte un necaz, în internet și computer, precum și unele vicii care distrug atât sufletul cât și trupul. Foarte puțini sunt aceia care în astfel de încercări aleargă cu încredere în brațele deschise ale duhovnicului spre împacarea cu Dumnezeu. Foarte puțini își dau seama că încercările exterioare au drept cauză o dezordine și o boală interioară. Iar această boală se cere a fi vindecată de către Dumnezeu prin duhovnic. Nevoia de comunicare de la suflet la suflet se resimte cu putere într-o lume zbuciumată și fără scrupule iar această nevoie poate fi împlinită mai întâi întru Hristos prin duhovnici. În astfel de situație, pe lângă duhovnic, un rol important îl au atât părinții cât și nașii de botez, care trebuie să comunice cât mai mult cu fiii și ființele lor, să fie alături de ei și să-i încurajeze ori de câte ori au nevoie.

Ne întrebăm de ce astăzi există atât de multe boli. Ele sunt oglinda sufletelor noastre, căci știm că păcatul nu are efecte negative doar asupra persoanei care îl săvârșește ci și asupra cadrului în care omul își desfășoară viața. (Facere 3; Romani 8).

Păcatul ranește sufletul iar aceasta rană, netratată corespunzător, devine patima, se cangrenează și duce spre o cădere sigură, inevitabilă.

Spovedania atât ca mărturisire a păcatelor cât și ca mod de pastorație individuală este un tratament care ar duce la o însănătoșire a stării morale a tinerilor.

Unii tineri se feresc de spovedanie datorită rușinii. Aștii cred că este de prisos să spui cele ce ai făcut unui om. Ei nu văd divinul din cadrul spovedaniei și nu înțeleg că adevăratul primitor al pocăinței lor este Hristos Domnul.

Din cele spuse până acum, înțelegem că duhovnicul este acela care se străduiește să aducă pe fiii săi duhovnicești la capacitatea de a construi relații adevărate cu semenii lor și cu Dumnezeu. Lupta cea mare a părintelui duhovnicesc este aceea de a-l aduce pe om în starea lui de normalitate, de ființă capabilă de a iubi pe semenii săi și pe Dumnezeu. De aceea în centrul lucrării duhovnicului stă Taina Spovedaniei, prin care credinciosul, după mărturisirea cu căința a păcatelor și primirea iertării, este împăcat cu Dumnezeu.

Cel care caută un duhovnic, spunea părintele prof. univ. Constantin Coman, „este însetat de Dumnezeu”.

(IP)

MUCENICI MUNTENEȘTI FIERȚI, CU NUCĂ – CEA MAI BUNĂ REȚETĂ

TIMPI DE PREPARARE

- Timp de preparare: 30 min
- Timp de gatire: 60 min
- Gata în: 90

INGREDIENTE

Pentru aluat

- 500 g făină
- 200 ml apă
- 1/2 linguriță sare

Pentru fiert

- 2-3 litri apă
- zahăr după gust

Pentru servit

- 300 g nucă măcinată
- esență de rom
- coaja rasă a unei portocale
- coaja rasă a unei lămâi
- esență de vanilie
- 1 plic zahăr vanilat
- scorțișoară

MOD DE PREPARARE

Spre deosebire de **mucenicii moldovenești**, atunci când se apropie 9 martie, în ziua de Sfinții 40 de Mucenici, în **Muntenia** rețeta este diferită. Mucenicii muntenesci sunt aceia mici, în formă de 8, fierți în zeamă. Iată cea mai bună rețetă de mucenici muntenesci fierți. Dacă vrei, poți prepara în avans aluatul pentru mucenici.

Mucenici muntenesci

Rețetă mucenici muntenesci fierți cu nucă

1. Amestecă făina, apa și sarea și frământă pentru a obține un aluat potrivit de tare. Întinde aluatul într-o foaie nu mai groasă de 1/2 cm. Taie mucenicii cu aparatul special în formă de 8.
2. Pune mucenicii tăiați pe hârtie (sau într-o tavă), răsfirați. Lasă-i să se usuce timp de o oră.
3. Pune pe foc o oală cu 2-3 litri de apă, cu sare și zahăr – după gust. Când apa începe să fiarbă, micșorează focul și pune mucenicii cu grijă. Adaugă răzătura de citrice, esențele și zahărul vanilat și lasă-i la fiert în jur de 20-25 de minute.
4. Mucenicii se servesc reci sau calzi, cu nucă și scorțișoară presărate deasupra.

SFAT: Nu pune scorțișoara în oală în timpul fierberii, va deveni ușor cleioasă și nu vrei asta.

DE CE FACEM MUCENICI PENTRU ZIUA DE 9 MARTIE?

Mucenicii se fac cu ocazia zilei de 9 martie, zi în care Biserica Ortodoxă îi prăznuiește pe cei 40 de Sfinți Mucenici. Aceștia, soldați creștini ce făceau parte din Legiunea a XII-a Fulminată din Armenia, au fost condamnați la moarte prin înghețare în lacul Sevastiei după ce au refuzat să se închine idolilor.

În ziua de 9 martie, în credința populară, se deschid mormintele și porțile Raiului. Forma de 8 a mucenicilor reprezintă o stilizare a formei umane. Având în vedere faptul că rețeta este una cu tentă religioasă, este recomandată ducerea la biserică a mucenicilor pentru sfințire, înainte de consumarea lor.

În Moldova, mucenicii sunt copti din aluat extrem de asemănător celui de cozonac și apoi unși cu miere și nucă.

(preluat, Libertatea.ro)

Agricultură

BUGET APROBAT Comisia Europeană: 18,6 MILIOANE DE EURO pentru ROMÂNIA!

DECIZIE UE. Comisia Europeană a aprobat, pe 31 martie 2020, un buget de peste 18,6 milioane de euro pentru România, bani ce vor fi împărțiți anul viitor între producătorii de fructe și legume și cei din sectorul lactatelor.

Comisia Europeană a aprobat, pe 31 martie 2020, bugetul programului pentru distribuirea

gratuită a fructelor și produselor lactate către elevi în anul școlar 2020/2021: 145 milioane de euro vor fi alocate pentru fructe și legume și alte 105 milioane de euro pentru produse lactate. Statele membre UE pot suplimenta aceste sume din bugetele naționale. Bugetul pentru anul școlar 2020/2021 include și Marea Britanie.

România va primi din bugetul UE aproape 7,867 milioane de euro pentru fructe și legume, plus 10,771 milioane de euro pentru a distribui gratuit elevilor produse lactate.

Comisarul european pentru Agricultură Janusz Wojciechowski a declarat că „în contextul actual, este cu atât mai important ca toți copiii din Uniunea Europeană să știe și să înțeleagă de unde vine hrana noastră”. Acesta a apreciat că au fost luate măsuri care țin cont de închiderea școlilor în țările din Europa, din cauza pandemiei de coronavirus, dar „este important să privim spre viitor”.

Potrivit datelor Comisiei, în anul școlar 2018/2019, peste 20 de milioane de elevi din toată Uniunea Europeană au beneficiat de acest **program**, care a inclus și programe educative. În jur de **155.000 de școli** au participat la schema de sprijin cu **peste 71 milioane kg fructe și legume și 167 milioane litri de lapte** distribuiți elevilor din Uniunea Europeană. Aceste măsuri au fost completate cu **activități educaționale, susținute cu 192 milioane de euro din bugetul UE**.

ALBINA A FOST DECLARATĂ VIETATEA CEA MAI IMPORTANTĂ PE PĂMÂNT

Știm că doare destul de tare înțepătura lor, dar dacă ar dispărea albinele, consecințele ar fi mult mai dramatice pentru întreaga omenire.

Între timp, cu ocazia unei întruniri a Royal Geographic Society din Londra, micuța insectă a fost declarată de către Institutul Earthwatch nici mai mult nici mai puțin decât cea mai importantă ființă vie de pe această planetă! Un titlu pe care, să recunoaștem, o merită. Nu de alta dar vă amintiți predicția lui Albert Einstein, potrivit căreia dacă albinele ar dispărea complet, omenirea ar mai avea patru ani de trăit...

Experții și oamenii de știință au inclus recent albinele pe lista lungă a speciilor aflate pe cale de dispariție. Studiile recente arată o scădere dramatică a numărului de albine, iar principalele

cauze par a fi utilizarea necontrolată a pesticidelor, defrișarea, lipsa florilor sau chiar propagarea undelor de telefonie mobilă.

Și totuși, de ce o astfel de ființă ar fi numită cea mai importantă creatură de pe Pământ? Ei bine, răspunsul este de fapt mai simplu decât ați crede. Circa 70% din agricultura lumii depinde exclusiv de albine. Inutil să menționăm că polenizarea este în principal treaba albinelor. Iar dacă plantele nu s-ar mai putea reproduce, fauna ar fi dispărută și ea într-un timp foarte scurt. Mai mult decât atât, un studiu realizat de Centrul de Antreprenariat în Apicultură al Universității Mayor din Santiago de Chile, cu sprijinul Fundației pentru Inovare Agrară, a concluzionat că albinele sunt singurele ființe vii care nu poartă niciun tip de agent patogen.

Deoarece importanța albinelor este crucială în ecosistemele planetei noastre și au fost, de asemenea, declarate o specie amenințată cu extincția, trebuie să fim cu adevărat atenți cu privire la acest aspect. Și trebuie să acționăm rapid întrucât mai avem câteva soluții, ne asigură specialiștii în domeniu. Prin urmare, pentru a proteja aceste creaturi muncitoare, unii activiști consideră că ar trebui să interzicem imediat utilizarea pesticidelor toxice, să promovăm alternative agricole complet naturale și ar trebui să monitorizăm cu atenție sănătatea și bunăstarea acestora.

(preluat, www.revista-ferma.ro)

Umor

BANCURI DE FAMILIE

Întrebare:

- Există femei care cred ca soții lor sunt ingeri?

Răspuns:

- Da. Văduvele

* * *

- Ai promis că mă iei de nevastă iarna asta ...

- Asta-i iarnă !?

Maria discută cu prietena ei Veta:

- Dacă mă înșeală Ion odată, îl iert.

Dacă mă înșeală a doua oară divorțez, că doară n-oi sta cu un recidivist ...

La care Veta îi răspunde:

- Pe mine dacă mă înșeală Ghiță odată, eu îl înșel de două ori.

Dacă mă înșeală a doua oară, îl înșel de 100 de ori, ca să-mi vărs năduful.

Iar dacă mă înșeală și a treia oară, atunci divorțez că doar nu m-oi face femeie ușoară din cauza lui ...

- Iubitule, nu-i așa că eu sunt cadoul lui Dumnezeu pentru tine?

- Da, draga mea ... numai ca nu știu pentru ce păcate ...

* * *

Bărbatul:

- Ești foarte frumoasă.

Femeia :

- Păcat că nu pot spune la fel despre tine.

Bărbatul :

- Ai putea și tu să minți, așa cum fac eu..

* * *

DE SEZON....

În cabinetul medicului intră un tip.

Se împiedică de prag, cade, își rupe mâna, se lovește cu capul de muchia unui scaun, își sparge nasul și doi dinți, după care abia ridicându-se se apropie de masă:

- Doctore eu de fapt intrasem să întreb dacă lucreți și sâmbăta.

* * *

Doi viruși se întâlnesc:

- Oo, salut! Ce mai faci? Bă, da' arăți cam rău, ești palid!

- Da, cred că am ampicilină...

BANCURI CU RĂPOSAȚI

Pe vremea lui Ceaușescu:

-Băi, bade, de ce te-au arestat?

- M-am uitat la Ceaușescu!

- Da` noi toți ne-am uitat la el!

- Da. Dar eu m-am uitat prin luneta!

* * *

Doi prieteni se întâlnesc pe stradă:

- la te uite pe cine văd! Să mă crucesc, nu alta! Am crezut că ai murit!

- Ce te-a făcut să îți inchipui asta?

- M-am întâlnit cu niște amici, la o șuetă și toți te-au vorbit numai de bine.

* * *

- Cum se numesc blondele fardate?

- Picturi naive

Inteligența mă urmărește... dar eu sunt mai rapid.

* * *

Lege a termodinamicii:

"Când femeia fierbe ... bărbatul se evaporă"

Nimeni și Prost au ajuns la mare. Se duc să

facă baie: Nimeni se îneacă! Prost sună la salvamar:

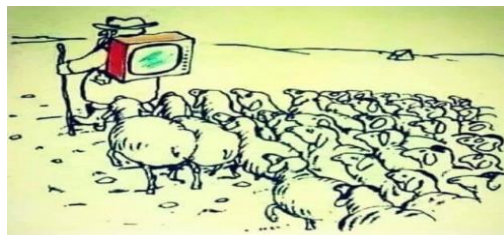
-Bă, se îneacă Nimeni!

-Bă, tu ești prost?

-Da, mă, eu sunt!

PROVERBE ȘI ZICĂTORI

"Când vezi turmele de imbecili, singurătatea devine suportabilă

Până când un bărbat realizează că tatăl său a avut dreptate, are un fiu care crede că el nu are dreptate.

* * *

- De ce cocoșii cântă așa devreme dimineața?

- Ca să se facă și ei auziți! Mai târziu nu pot, se trezesc găinile.

Apare sub egida

Casei de Cultură „Paul Barbăneagră” Isaccea

Str. 1 Decembrie , Nr. 31; 825200 Isaccea; Jud. Tulcea; <http://isaccea.ro>

e-mail: casaculturaisaccea@yahoo.com Tel./fax 0240540510 ; 0748116778

Colectivul de redacție:

Coordonator: Stelian Mihail

Tehnoredactare /Introducere text/Grafica: Valentin Bunghetu

Corectura text : prof. Marian Dopcea

Colaboratori :Aurel-Daniel Stănică; Marioara Vulpe; Pr. Igor Padnevici; Elena Netcu; Doinița Petre; Marcel Mircea Petcu; Cornel Cenuse; Camelia Mihail; Elena Dobrin

Distributie : Echipa de redacție

Editor : Tipografia

ISSN 2056 – 8656

